

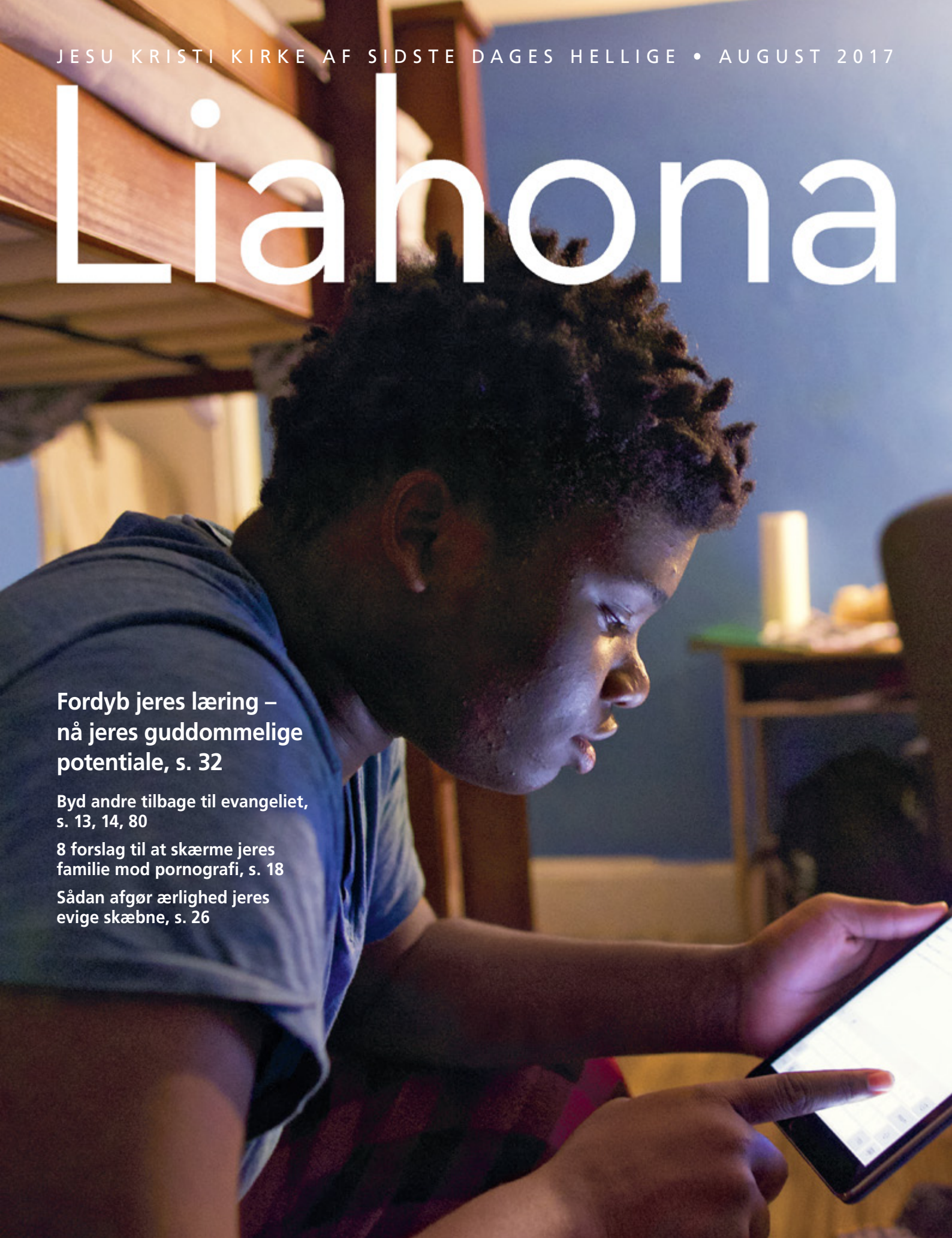
Liahona

**Fordyb jeres læring –
nå jeres guddommelige
potentiale, s. 32**

**Byd andre tilbage til evangeliet,
s. 13, 14, 80**

**8 forslag til at skærme jeres
familie mod pornografi, s. 18**

**Sådan afgør ærlighed jeres
evige skæbne, s. 26**

Templet i Kirtland, som er afbildet i baggrunden i 1907, var det første tempel, der blev bygget i denne uddeling. Profeten Joseph Smith så templet i et syn, og han fik dermed designet af det tilkendegivet (se L&P 95). Templet blev indviet den 27. marts 1836 (se L&P 109). Om denne store åndelige oplevelse skrev Eliza R. Snow: »Engle viste sig for nogle, mens guddommeligt nærvær kunne føles af alle tilstedeværende« (i Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 303, 305).

Fotografi: George Edward Anderson, med tilladelse fra Kirkens historiske bibliotek

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: En discipels liv**
Præsident Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besøgsbudskabet: Lev et helliggjort liv**

PÅ OMSLAGET
Fotografi: Cody Bell

ARTIKLER

- 14 Velsign dem, der er mindre aktive**
Ældste Terence M. Vinson
Når vi lever i harmoni med Ånden og søger Herrens hjælp, vil han velsigne vores indsats for at føre hans vildfarne får tilbage i folden.
- 18 Otte strategier til at beskytte børn mod pornografi**
Lisa Ann Thomson
Selv med pornografiens tilsyneladende gennemtrængenhed har forældre kraft til at beskytte sine børn og forberede dem på mødet med pornografien, og hvordan man afviser denne.
- 26 Ærlighed er en guddommelig standard**
Ældste Neil L. Andersen
For en sand kristen er ærlighed selve kernen i åndelighed.
- 32 Læring for hele sjælen**
Ældste Kim B. Clark
Uddan hele din sjæl – ikke kun dit sind

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter fra aprilkonferencen 2017**
- 10 Kirkenyt: Områdepræsidentskaber**
- 12 Overvejelser: Ure**
Christy Rusch Banz
- 13 Tjeneste i Kirken: Herrens omsorg for os**
Paige Anderson
- 38 Portrætter af tro: Niki Covington**
- 40 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Vil I ikke nok komme tilbage?**
Præsident James E. Faust

46

44 Hvad er institut?

Wayne L. Davis

Hvordan kan institut være en hjælp til at få venner, åndelig beskyttelse og viden om evangeliet?

46 Institut er for os

Leah Welker

Vi har alle en masse at se til – institut kan være en hjælp.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Hvilken person fra skriften vil du gerne være som?

50 Seminar: Der, hvor vi skaber tilknytning

David A. Edwards

Føler I jer sommetider isoleret, når I prøver på at forstå livet, jeres prøvelser og skrifterne?

54 Hvordan kan I hjælpe med tempeltjeneste?

Megan Armknecht

Hvordan kan I blive involveret i dette spændende arbejde?

56 Forkæmpere for familiebøn

Charlotte Larcabal

Ti råd fra unge, der kan føre jeres familie til nye knæhøjder.

58 Beslutningen om at være trofast

Ældste Enrique R. Falabella

Fire beslutninger, der kan ændre jeres liv.

62 Plakat: Personlig værdi**63** Svar fra Kirkens ledere: Sådan viser man kristent mod

Ældste Robert D. Hales

64 Spørgsmål og svar

Hvordan kan jeg hjælpe mine venner med at holde op med at bande og spille for meget videospil?

69

66 Det grimme billede

Lori Fuller

Tarans ven viste ham et grimt billede. Hvad skulle han gøre?

68 Søster Sheldons mirakel

Elyse D.

Søster Sheldon var meget syg. Hvordan kunne Primary hjælpe hende?

69 Vær ligesom Nefi

Mason J.

Da jeg havde lært om Nefi, besluttede jeg, at jeg ville være ligesom ham.

70 Svar fra en apostel: Hvordan kan jeg hjælpe alle med at føle sig velkommen i Primary?

Ældste Neil L. Andersen

72 Børn med hjerte: Jeg hjælper med glæde!

Jordan Wright

72 Jesu navne

Prøv dette forslag til familieaften for at lære Frelsen bedre at kende.

76 Historier om Jesus: Jesus tilgav

Kim Webb Reid

79 Malebogsside: Jeg kan være ærbødig

54

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Redaktør: Joseph W. Sitati

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Vejledere: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Sharon Eubank, Christoffel Golden, Douglas D.
Holmes, Erich W. Kopschke, Larry R. Lawrence

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Cremlida Amaral

Redaktion: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B.
Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Glen Adair, Connie Bowthorpe
Bridge, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J.
Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail til
liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas«
eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk,
kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk,
litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk, norsk, polsk,
portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk,
swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk,
ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra
sprog til sprog).

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

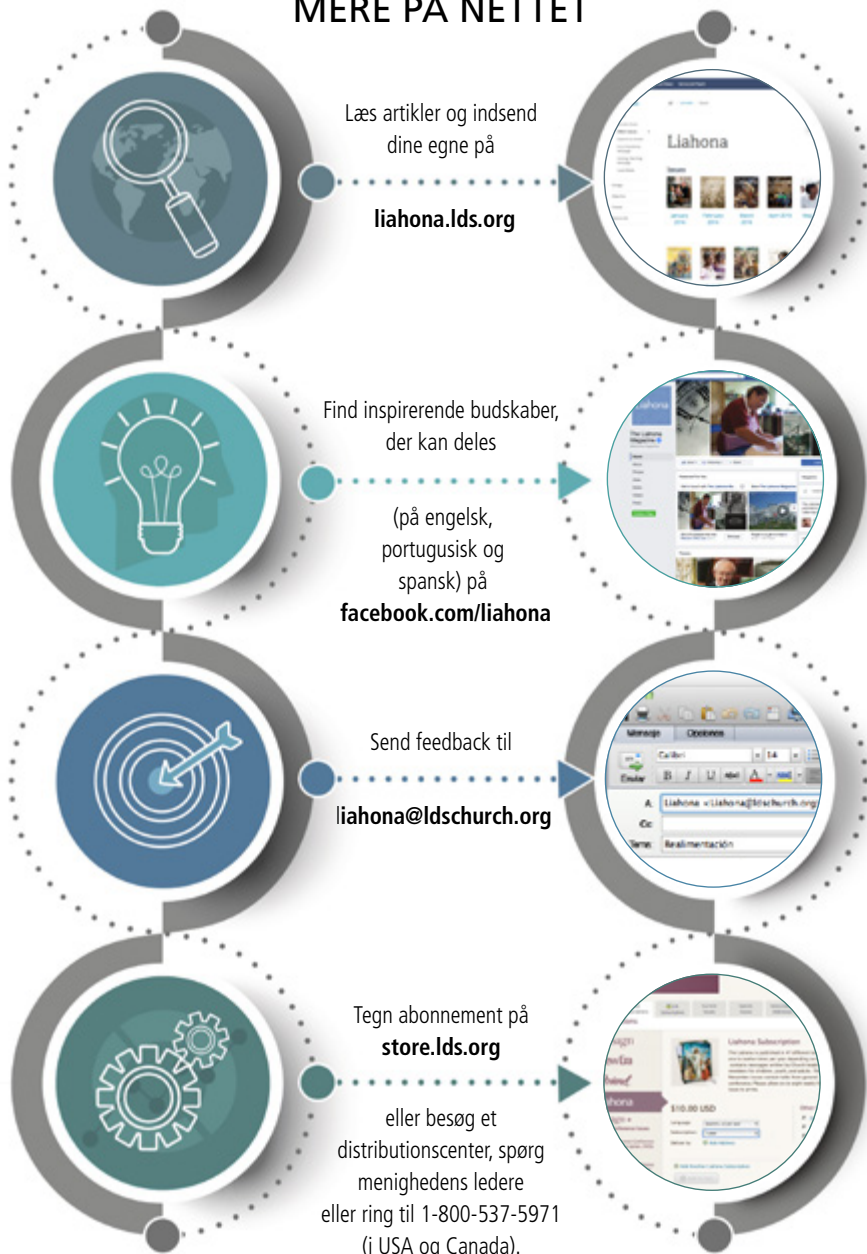
Oplysninger om ophavsret: Medmindre, der står andet, kan
enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige,
ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan
trækkes tilbage når som helst. Billedmaterialer må ikke kopieres,
hvis der er restriktioner angivet i ophavsretteksten til værket.
Spørgsmål om ophavsret bør stiles til Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For readers in the United States and Canada:

August 2017 Vol. 166 No. 8. LIAHONA (USPS 311) Danish (ISSN
522-9165) is published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address *must* be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DM11 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MERE PÅ NETTET

IKONER FRA GETTY IMAGES

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Aktivering, 13, 14, 80

Bøn, 32, 56, 76

Dåb, 4, 58

Efterfølgelse, 4

Familie, 38, 43, 56, 72

Forældrehverv, 18

Helliggørelse, 7

Helligånden, 12, 32

Institutt, 44, 46

Jesus Kristus, 74, 76

Konvertering, 4, 42

Kærlighed, 13, 63, 68, 70, 72

Lydighed, 58

Medier, 18, 64, 66

Missionering, 4, 13, 40, 63

Mod, 63, 66

Modgang, 4, 43, 58

Nadver, 41

Omvendelse, 14, 32

Personlig værdi, 62

Pornografi, 18, 66

Profeter, 58

Præstedømmet, 14

Seminar, 50

Talenter, 38

Tempeltjeneste, 32, 54

Tilgivelse, 76

Tjeneste, 13, 68

Tro, 58, 63

Uddannelse, 32, 44, 46, 50

Venlighed, 13, 69

Venskab, 50, 63, 64, 70, 80

Vidnesbyrd, 4, 38, 40, 63

Vor himmelske Fader, 50, 70

Ærlighed, 26

**Præsident
Dieter F. Uchtdorf**
Andenrådgiver i Det
Første Præsidentskab

EN DISCIPELS LIV

For tredive år siden i Ghana trådte en ung universitetsstuderende ved navn Doe ind i en sidste dages hellige kirkebygning for første gang. En ven havde inviteret Doe med, og Doe var nysgerrig efter at vide, hvordan Kirken var.

Folk derhenne var så venlige og varme, at hun ikke kunne lade være med at tænke: »Hvad er det for en kirke?«

Doe blev så imponeret, at hun besluttede sig for at lære mere om Kirken og medlemmerne, der var så fyldt af glæde. Men så snart hun gjorde det, begyndte velmenende familiemedlemmer og venner at opponere mod alt, hun gjorde. De sagde grimme ting om Kirken, og de gjorde alt, de kunne, for at tale hende fra det.

Men Doe havde fået et vidnesbyrd.

Hun havde tro, og hun elskede evangeliet, som fyldte hendes liv med glæde. Og hun trådte også ned i dåbens vande.

Bagefter fordybede hun sig i studium og bøn. Hun fastede og stræbte

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Præsident Uchtdorf underviser om, at disciplens vej er svær, men de, der lever et »fredfyldt liv som Jesu Kristi disciple, er dem, der i sidste ende vil finde glæde.« Ligesom præsident Uchtdorf fortæller historien om Doe for at vise, hvordan en sand Kristi disciple kan finde fred og glæde trods livets prøvelser, kan I overveje at fortælle en historie fra jeres eget liv om, hvordan I valgte at følge Kristus, og hvordan han har styrket jer. Når I bliver ledt af Ånden, kan det styrke dem, I underviser, at fortælle en personlig historie.

efter Helligåndens indflydelse i sit liv. Som følge af det voksede Does vidnesbyrd og tro sig dybere og stærkere. Og hun besluttede sig for at tjene Herren som fuldtidsmissionær.

Da hun vendte hjem fra sin mission, gik hun ud med og giftede sig med en hjemvendt missionær – den selv-samme, der havde døbt hende nogle år tidligere – og de blev senere beseglet i templet i Johannesburg i Sydafrika.

Der er gået mange år, siden Doe første gang oplevede glæden ved Jesu Kristi evangelium. I al den tid har livet ikke altid været en dans på roser. Hun har oplevet hjertesorg og fortvivelse, deriblandt at miste to børn – en sorg, der stadig vejer tungt i hendes hjerte.

Men hun og hendes mand, Anthony, har stræbt efter at holde sig nær hinanden og deres elskede himmelske Fader, som de elsker af hele deres hjerte.

Her 30 år efter søster Kaku trådte i dåbens vande, har hun for nylig afsluttet endnu en fuldtidsmission – denne gang sammen med sin mand, der tjente som missionspræsident i Nigeria.

Doe Kaku, da hun blev medlem af Kirken.

Søster Kaku i dag sammen med hendes mand, Anthony.

De, som kender søster Kaku, siger, at der er noget særligt ved hende. Hun stråler. Det er svært at være i selskab med hende uden selv at føle sig glade.

Hendes vidnesbyrd er fast: »Jeg ved, at Frelseren ser mig som sin datter og ven (se Mosi 5:7; Eter 3:14),« siger hun. »Og jeg lærer stadig og prøver hårdt også at være hans ven – ikke alene i det, jeg siger, men også i det, jeg gør.«

Vi er disciple

Søster Kakus historie minder om mange andre. Hun havde et stærkt ønske om at kende til sandheden, hun betalte prisen for at få åndeligt lys, hun udviste sin kærlighed til Gud og sine medmennesker, og langs vejen har hun oplevet modgang og sorg.

Men trods modgangen og sorgen har hun bevæget sig fremad i tro. Og hvad der er lige så vigtigt, har hun beholdt sit gode humør. Hun fandt ikke alene en måde at bære livets modgang på, men hun har også lært at trives på trods af den!

Hendes historie svarer til din og min.

Det er sjældent vores livsrejse forløber glat og uden problemer.

Vi oplever alle hjertesorg, skuffelser og sorger. Sommetider kan vi tilmed føle os modløse og overvældet.

Men de, der lever som disciple – som forbliver trofaste og bliver ved med at bevæge sig fremad i tro, som stoler på Gud og holder hans bud,¹ som efterlever evangeliet dag for dag og time for time, som tjener deres omgivelser på kristuslignende vis, én god gerning ad gangen – er dem, hvis små handlinger ofte gør en stor forskel.

De, som er lidt venligere, lidt mere tilgivende og en tand mere barmhjertige, er de barmhjertige, der vil blive vist barmhjertighed.² De, der gør én omsorgsfuld og kærlig gerning ad gangen, gør verden til et bedre sted og stræber efter at leve et velsignet, tilfredsstillende og fredfyldt liv som Jesu Kristi disciple, er dem, der i sidste ende vil finde glæde.

De vil vide, at »Guds kærlighed, som spreder sig vidt omkring i menneskenes børns hjerte ... er ... yderst ønskværdig, mere end alt andet ... og det, der glæder sjælen mest.«³ ■

NOTER

1. Se Mosi 4:6.
2. Se Matt 5:7.
3. 1 Ne 11:22-23.

UNGE

Glæde for dem, der følger Jesus Kristus

Har I nogensinde haft en dårlig dag? Hvad gjorde I for at blive i bedre humør? Præsident Uchtdorf ved, at vi alle »oplever ... hjertesorg, skuffelser og sorger. Sommetider kan vi tilmed føle os modløse og overvældet.«

Hans løsning er at leve, hvad han kalder »en discipels liv«: Forblive trofast

og blive ved med at gå fremad i tro. Når vi går fremad i tro, kan vi sætte vores lid til Gud, holde hans bud og tjene andre – og føle glæde imens! Som præsident Uchtdorf sagde: »De, der lever som disciple ... er dem, hvis små handlinger ofte gør en stor forskel.«

I kan overveje at lave en liste over, hvordan I kan leve som discipel. Den kan for eksempel indeholde forslag til, hvordan I hjælper jeres forældre med at lave aftensmad eller holde buddene og bede om større tålmodighed med jeres søskende. Næste gang, I føler jer frustreret eller overvældet, kan I finde jeres liste frem og vælge et forslag og prøve det!

BØRN

Glade hjælpere

Når vi følger Jesus og prøver at være venlige, er vi med til at gøre andre glade. Og når vi er venlige, bliver vi også glade! Sæt ring om to eller tre ting, som du kan gøre i denne uge for at være venlig mod andre.

Lev et helliggjort liv

Studér bønsmøt dette materiale og søg inspiration for at vide, hvad I skal tale om. Hvordan kan en forståelse af formålet med Hjælpeforeningen forberede Guds døtre til det evige livs velsignelser?

»At indvie er at indsætte eller vie noget til at være helligt, som er blevet ofret til et helligt formål,« har ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum sagt. Ægte succes i dette liv opnås ved at hellige vores liv – det vil sige vores tid og vores valg – til Guds formål.¹

Ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum sagde: »Vi har det med at betragte indivielse, udelukkende som det at give afkald på materielle goder, når Gud beder om det. Men den største indivielse er det, at man hengiver sig til Gud.«²

Når vi helliger os Guds formål, vil vores tro på Jesus Kristus og hans sonoffer vokse. Når vi lever et indviet liv, kan vi blive helliggjort gennem disse handlinger.

Tro
Familie
Tjeneste

Carole M. Stephens, tidligere førsterådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, har sagt: »Ældste Robert D. Hales har sagt: »Når vi indgår og holder pagter, træder vi ud af verden og ind i Guds rige.«

Vi ændrer os. Vi ser anderledes ud, og vi handler anderledes. Det, vi lytter til og læser og siger, ændrer sig, og vores tøjstil ændres, fordi vi bliver Guds døtre og er bundet til ham gennem pagter.«³

Helliggørelse »er den pagt, jeg vil slutte med Israels hus, når de dage kommer, siger Herren: Jeg lægger min lov i deres indre og

skriver den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk« (Jer 31:33). At leve i overensstemmelse med Guds plan for os er at leve et helliggjort liv.

Yderligere skriftsteder

1 Thessaloniker 1:13;
Lære og Pagter 105:5;
reliefsociety.lds.org

NOTER

1. D. Todd Christofferson, »Betragtninger over et liv viet til Gud«, *Liahona*, nov. 2010, s. 16.
2. Neal A. Maxwell, »Hellig jeres gerning«, *Liahona*, juli 2002, s. 39.
3. Carole M. Stephens, »Lysvågne til vore pligter«, *Liahona*, nov. 2012, s. 115-116.

Til overvejelse

Hvordan hjælper det os til at blive mere som Herren, at vi helliger vores liv til ham?

NOTER FRA APRILKONFERENCEN 2017

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (1&P 1:38).

Når I gennemgår aprilkonferencen 2017, kan I bruge disse sider (og noter til konferencer i fremtidige numre) som en hjælp i jeres studium og i jeres anvendelse af den nylige undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

Gør jer ikke skyldige i forfølgelse

»Jeg [har] i adskillige lande over hele verden fået små glimt ind i den fjendtlighed ved fordomme og diskrimination, som dem, der bliver udsat for det, lider på grund af deres race eller etnicitet.

Forfølgelse forekommer i mange former: Latterliggørelse, chikane, mobning, eksklusion og isolation eller had mod andre. Vi må sikre os mod de fordomme, der løfter sin grusomme stemme mod dem, der har andre holdninger. Fordomme viser sig til dels i manglende vilje til at give lige ytringsfrihed. Alle, herunder religiøse personer, har retten til at udtrykke sin holdning offentligt. Men ingen har ret

til at være hadefuld mod andre, når holdningerne bliver udtrykt ...

Frelseren sagde: »Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem« [Matt 7:12]. For at vi kan bede om respekt, må vi selv være respektfulde. Desuden bringer vores sande omvendelse »sagtmodighed og ydmyghed af hjertet,« hvilket indbyder Helligånden og fylder os med »fuldkommen kærlighed« [Moro 8:26], en »oprigtig broderkærlighed« [1 Pet 1:22] til andre.«

Ældste Dale G. Renlund fra De Tolv Apostles Kvorum, »Vores gode hyrde«, *Liahona*, maj 2017, s. 31-32.

PROFETISK LØFTE

GUD SÆTTER SIN LID TIL, AT VI TJENER VORES FORFÆDRE

»Gud vidste, at I ville føle jer draget mod jeres forfædre i kærlighed, og at I ville have den nødvendige teknologi til at finde dem ... Og han vidste, at han kunne stole på, at I ville udføre dette arbejde på vegne af jeres forfædre ...

Det er det arbejde i vores generation ... I har følt dette lige som mig, når I har oplevet en større kærlighed, når I har set på et billede af en forfader. I har følt det i templet, når navnet på et kort virkede som mere end et navn, og I ikke kunne lade være med at føle, at den person var opmærksom på jer og følte jeres kærlighed.

Jeg vidner om, at Gud Faderen ønsker, at hans børn kommer hjem igen, i familier og i herlighed ... Jeg lover jer den inspirerede hjælp, som I søger og har brug for.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Indsamling af Guds slægt«, *Liahona*, maj 2017, s. 21, 22.

At være modstandsdygtig overfor synd betyder omvendelse

»**A**t være modstandsdygtig overfor synd betyder ikke syndfri, men det indebærer, at man konstant omvender sig, er årvågen og tapper. Måske er modstandsdygtighed overfor synd en velsignelse ved til stadighed at modstå synd ...

De unge krigere var overordentlig tapre, hvad angår mod ... De var blevet formanet til at holde Guds befalinger og vandre retsindigt for ham [Alma 53:20-21]. Disse unge mænd drog ud i krig med kristuslignende dyder som deres våben mod deres modstandere ...

Vores børn ifører sig en åndelig rustning, når de skaber handlemåder med personligt at følge ham hver dag.«

Joy D. Jones, hovedpræsident for Primary, »En generation, der er modstandsdygtig over for synd«, *Liahona*, maj 2017, s. 88.

SVAR TIL JER

Hvordan kan jeg vide, om mine svar kommer fra Ånden eller mig selv?

»Husk Nefis ord: »Jeg blev ført af Ånden uden på forhånd at vide, hvad jeg skulle gøre. Alligevel,« sagde han, »gik jeg af sted« [1 Ne 4:6-7].

Og det må vi også. Vi skal have tillid til vores første tilskyndelse. Nogle gange rationaliserer vi; vi overvejer, om vi fik en åndelig tilskyndelse, eller om det blot var vores egne tanker. Når vi begynder at sætte spørgsmålstejn ved, eller endog dobbelt spørgsmålstejn ved vores følelser, og det gør vi alle, så afviser vi Ånden, og vi tvivler på guddommelige råd. Profeten Joseph Smith sagde: »Hvis I lytter til den første tilskyndelse, så vil I gøre det rigtige ni ud af ti gange.«

Ældste Ronald A. Rasband fra De Tolv Apostles Kvorum, »Guds gode Helligånd«, *Liahona*, maj 2017, s. 95-96.

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org.

UDFYLD DET TOMME FELT

Brug jeres Liahona fra maj 2017 eller besøg conference.lds.org for at læse, hvad de sagde.

1. »At overvinde verden er ikke et afgørende øjeblik i livet, men et helt liv med øjeblikke, der afgør en _____.« – Neil L. Andersen, »At overvinde verden.«
2. »Det er væsentligt og vigtigt at få til opgave at tjene et bestemt _____, men det er sekundært i forhold til et kald til værket.« – David A. Bednar, »Kaldet til værket.«
3. »I Guds øjne er der ingen _____ i riget, der er vigtigere end en anden.« – Dieter F. Uchtdorf, »Den største blandt jer.«
4. »At søge _____ ligger i vores åndelige DNA.« – Mark A. Bragg, »Klarere og klarere indtil den fuldkomne dag.«

Svar: 1) evighed, 2) sted, 3) kaldelse, 4) lys

KIRKENYT

Se flere nyheder og mere om begivenheder i Kirken ved at besøge news.lds.org.

Nye områdeledere

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort ændringer i områdeledelserne, der træder i kraft den 1. august 2017.

De Halvfjerds er kaldet ved åbenbaring til under ledelse af Det Første Præsidentskab at bistå De Tolv Apostles

Kvorum i deres virke over hele verden. De Halvfjerds' Præsidium og områdepræsidentskaber præsiderer over geografiske områder, og områdeledere rejser i deres tildelte områder for at undervise og opmuntre lokale ledere og medlemmer af Kirken.

Mens Kristus virkede på jorden kaldte han tooghalvfjerds, instruede dem ligesom de tolv apostle og sendte dem ud to og to, idet han forklarede, at de, der hørte deres røst, ville høre hans røst (se Matt 10:1, 16-17; Luk 10). ■

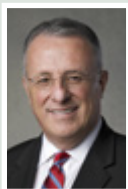
USA og Canada

L. Whitney Clayton
Hjælper i alle områder

Craig C. Christensen
Utah Nord
Utah Salt Lake City
Utah Syd

Ulisses Soares
Idaho
Det Centrale Nordamerika

Lynn G. Robbins
Nordamerika Sydøst

Gerrit W. Gong
Nordamerika Nordøst

Juan A. Uceda
Nordamerika Sydvest

Patrick Kearon
Nordamerika Nordvest
Nordamerika Vest

Sydøstafrika

S. Mark Palmer
Førsterådgiver

Kevin S. Hamilton
Præsident

Joni L. Koch
Andenrådgiver

Vestafrika

Marcus B. Nash
Førsterådgiver

Terence M. Vinson
Præsident

Larry S. Kacher
Andenrådgiver

Asien

David F. Evans
Førsterådgiver

Randy D. Funk
Præsident

Peter F. Meurs
Andenrådgiver

Nordasien

Kazuhiko Yamashita

Førsterådgiver

Robert C. Gay

Præsident

Yoon Hwan Choi

Andenrådgiver

Brasilien

W. Mark Bassett

Førsterådgiver

Marcos A. Aidukaitis

Præsident

Joaquin E. Costa

Andenrådgiver

Caribien

Claudio D. Zivic

Førsterådgiver

Walter F. González

Præsident

Jose L. Alonso

Andenrådgiver

Mellemamerika

Jorge F. Zeballos

Førsterådgiver

Adrián Ochoa

Præsident

Valeri V. Córdón

Andenrådgiver

Europa

Gary B. Sabin

Førsterådgiver

Paul V. Johnson

Præsident

Massimo De Feo

Andenrådgiver

Østeuropa

Christoffel Golden

Førsterådgiver

James B. Martino

Præsident

Alexei V. Samaykin*

Andenrådgiver

Mexico

Arnulfo Valenzuela

Førsterådgiver

Paul B. Pieper

Præsident

Rafael E. Pino

Andenrådgiver

Mellemøsten/Nordafrika

Wilford W. Andersen

Administreret fra Kirkens hovedsæde

Anthony D. Perkins

Stillehavet

Craig A. Cardon

Førsterådgiver

O. Vincent Haleck

Præsident

Ian S. Ardern

Andenrådgiver

Filippinerne

Allen D. Haynie

Førsterådgiver

Shayne M. Bowen

Præsident

Evan A. Schmultz

Andenrådgiver

Sydamerika Nordvest

Enrique R. Falabella

Førsterådgiver

Carlos A. Godoy

Præsident

Hugo Montoya

Andenrådgiver

Sydamerika Syd

Allan F. Packer

Førsterådgiver

José A. Teixeira

Præsident

Mark A. Bragg

Andenrådgiver

*Områdehulffjerdsler

URE

Christy Rusch Banz

Helligånden minder meget om de ure, min søn var så fascineret af.

Da min søn, Joshua, var omkring to år, udviklede han en dyb interesse for ure. Når vi gik forbi et ur i huset, ville han have, at vi stoppede og så på det. Han var især glad for at lægge uret mod sit øre og lytte til dets tikken. Han gennemgik en fase, hvor vi ikke kunne se et ur, uden at vi skulle stoppe for at lytte til det.

Jeg kunne udlede nogle interessante ting af denne enkle aktivitet. For det første tikkede uret hele tiden, og ikke kun når man lyttede til det. For det andet måtte vi tæt på uret for at høre det, selvom vi vidste, at det sagde en lyd, og vi måtte være meget stille for at kunne høre den sagte tikken.

Helligånden minder meget om de ure, min søn var så fascineret af. De af os, der er blevet døbt og har modtaget Helligåndsgaven, kan nyde hans konstante ledsagelse, hvis vi lever værdigt til det. Helligånden er

altid med os, men sommetider lader vi hans stille tilskyndelser drukne i verdens larm. Akkurat som min søn og jeg måtte være stille for at høre urets bløde tikken, må vi hver især være stille for at høre eller føle de tilskyndelser, Ånden giver.

Præsident Boyd K. Packer (1924-2015), præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagde: »Helligåndens røst beskrives i skriften hverken som »høj« eller »bærsk«. Det er ikke »en tordenrøst, ej heller ... en røst som en tumultagtig larm.« Det er snarere »en stille røst af

fuldkommen mildhed, som havde det været en hvisken,« og den kan gennemføre »helt ind til selve sjælen og få hjertet til at brænde (3 Ne 11:3; Hel 5:30; L&P 85:6-7) ...

Ånden,« sagde præsident Packer, »kræver ikke vores opmærksomhed ved at råbe op eller ruske kraftigt i os. Den hvisker tværtimod. Den påvirker os så blidt, at hvis vi er optaget af andet, så vil vi måske slet ikke fornemme den ...

Indimellem vil den gøre netop så kraftigt et indtryk på os, at vores opmærksomhed bliver vakt. Men hvis vi ikke retter os efter denne blide fornemmelse, så vil Ånden for det meste fjerne sig fra os og vente, til vi selv søger den« (se »Herrens lys«, Stjernen, juli 1983, s. 30-31).

Når jeg hører et tikkende ur nu, kan jeg ikke lade være med at tænke på den enkle lektie, min søn lærte mig om at være stille for at høre Åndens sagte tilskyndelser. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

HERRENS OMSORG FOR OS

Paige Anderson

Når jeg tænker tilbage på dengang, hvor menighedsrådsmødet havde fokus på min familie, kan jeg se, at vi ikke alene var genstand for menighedens omsorg – vi var genstand for Herrens omsorg.

Da min biskop spurgte, om jeg ville acceptere kaldet som præsident for Unge Piger, havde jeg lyst til at sige nej. Jeg følte mig utilstrækkelig. Men tre måneder efter jeg havde accepteret, blev jeg rigtig ked af det, da jeg opdagede, at menighedsgrænserne skulle ændres, og jeg skulle afløses.

Jeg bad for at forstå, hvorfor Herren havde tilladt, at jeg blev så glad for de

bekymring, fortalte Ånden mig dog, at vor himmelske Fader bekymrer sig om alle sine børn.

For nogle år siden var min mand og jeg blevet drøftet på et menighedsrådsmøde, og vi vidste det godt. Jeg blev aktiv i Kirken igen, efter vi havde fået vores første barn, men det gjorde min mand ikke. I årevis havde stavspræsidentskaber, biskopråd og

»Kærlig tjenestegering og hengiven omsorg for andres behov var nok et af de vigtigste kendetegn ved Frelserens jordiske liv. Det vil altid være et

kendetegn på Mesterens disciple.«

Ældste Jeffrey R. Holland, »Hvad jeg ville ønske, at alle nye medlemmer vidste – og alle »gamle« medlemmer ville huske på«, *Liahona*, okt. 2006, s. 12.

aldrig glemme den smukke dag, hvor vi som familie blev beseglet i templet.

Det var ikke før, jeg blev kaldet som præsident for Unge Piger og havde mulighed for at tjene i menighedsrådet, at jeg så, hvad det betyder at være genstand for fokus på menighedsrådsmødet. Jeg opdagede, at menighedsrådet ikke fokuserer på folk, fordi de bekymrer sig om tal, men fordi de og Herren bekymrer sig om de enkelte medlemmer. Når vi tjener i vores kaldelser, fylder Herren os med kærlighed til dem, vi tjener.

Når jeg tænker tilbage på dengang, hvor menighedsrådsmødet havde fokus på min familie, kan jeg se, at vi ikke alene var genstand for *menighedens* omsorg – vi var genstand for *Herrens* omsorg. De bekymrede sig om os, fordi han bekymrer sig om os.

Sandheden er, at vi alle er genstand for Herrens bekymring eller omsorg. Af kærlighed har han udformet en plan for at styrke os, og om nødvendigt, aktivere os – en plan, der ofte bliver omsat i handling af folk som biskoppen og hjemmelærere, der hjalp min mand. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

unge piger bare for at skulle sige farvel til dem så snart. Svaret kom uventet under et menighedsrådsmøde.

Rådsmedlemmerne var blevet bedt om ved stavskonferencen at fortælle historier om at hjælpe medlemmerne af menigheden, men jeg var bange for, at nogle mennesker ville føle sig som projekter. Da jeg havde ytret min

hjemmelærere forsøgt at hjælpe os.

Så flyttede vi til en ny menighed. En tålmodig og kærlig biskop og en hjemmelærer blev venner med min mand. Denne gang var min mand åben for Ånden. Han blev tilskyndet til at læse Mormons Bog, og han begyndte at gå i kirke. Stille og roligt fik han igen et vidnesbyrd. Jeg vil

Ældste Terence M. Vinson

De Halvfjerds

Velsign DEM, DER ER mindre aktive

Vi oplever snarere mange af livets smukke sandheder gennem vores åndelige sanser end gennem vores fysiske sanser. Rent faktisk er der mange vigtige ting – deriblandt evige ting – der ikke kan ses, de kan blot føles.

Apostlen Paulus underviste de hellige i Korinth om dette princip: »For vi ser ikke på det synlige, men på det usynlige; det synlige varer jo kun en tid, det usynlige evigt« (2 Kor 4:18).

Kærlighed læres og føles primært gennem vores åndelige sanser. Ligesom medfølelse, venskab, tålmodighed og tro er Åndens frugt (se Gal 5:22). Vor himmelske Fader bruger disse åndelige følelser til at velsigne sine børn, deriblandt dem, der er kommet på afveje.

Det meste af mit liv har jeg boet i Stillehavsområdet. Mange folk

Når vi lever i harmoni med Ånden og søger Herrens hjælp, vil han velsigne vores indsats for at føre hans vildfarne får tilbage i folden.

omkring Stillehavet har en grundlæggende forståelse af vigtigheden af de ting, der ikke kan ses, og som Paulus beskrev, og mange prioriterer helt klart de åndelige ting frem for fysiske behov.

Dette område i Kirken er mangfoldigt med højt udviklede lande som Australien og New Zealand, såvel som landbrugs- og fiskerinationer som

Tonga og Samoa, hvor Kirkens medlemmer udgør en stor del af befolkningen. Derpå er der udviklingslande som Papua Ny Guinea og Salomonøerne, hvor folk har store udfordringer.

Mangfoldigheden udgør en mulighed for at lære.

Vigtigt at besøge de mindre aktive

En sådan lærerig oplevelse skiller sig ud. Som områdehalvfjerdser skulle jeg præsidere over en stavskonference i New Zealand. Nogle få måneder inden havde præsident Thomas S. Monson holdt en stærk tale til halvfjerdserne i hele verden. Hans tale handlede om at redde dem, der var gledet væk fra evangeliets ordinancer.

Som resultat af præsident Monsons tale og den medfølgende udfordring, han gav os, følte jeg mig stærkt tilskyndet til at besøge og invitere

ILLUSTRATION: BRIAN CALL

dem, som ikke var fuldt ud involveret i evangeliet, til at vende tilbage til frelsens pagter og ordinancer. Jeg inviterede stavspræsidenter til at tage med mig ud til de mindre aktive i stavskonferenceweekenden. Disse besøg er altid vidunderlige.

En lørdag morgen i en bestemt stavskonferenceweekend besøgte stavspræsidenten og jeg adskillige familier. I en af de familier havde manden og konen været gift i omtrent 10 år og var blevet besejlet i templet, men nu var de mindre aktive. De bød os varmt velkommen, og vi nød en åndelig stund sammen. Da vi skulle til at gå, følte jeg mig tilskyndet til at spørge manden, om han ville have en velsignelse og derpå bede ham om at give sin kone en velsignelse.

Det var en usædvanlig tilskyndelse. Jeg havde lært, at man som gæst i en andens hjem indtager en underordnet rolle, og at hjemmets overhoved bør være den, der beslutter, hvad der skal gøres. Denne bror blev dog glad for tilbuddet om at få en velsignelse, og han var tydeligt rørt, da stavspræsidenten og jeg havde givet ham den.

Da han rejste sig, spurgte han dog, om en af os ville give hans kone en velsignelse. Han fortalte, at han trods 10 års ægteskab aldrig havde givet hende en velsignelse, og han følte sig ikke bekvem ved at skulle gøre det.

»Vi hjælper dig,« sagde jeg opmuntrende til ham.

Da vi havde forklaret, hvordan man giver en velsignelse og øvet, hvad man siger til at begynde og afslutte med, gav han sin kone en vidunderlig velsignelse. Da han var færdig, havde vi alle våde øjne, og han og hans hustru tog imod vores opfordring til at vende tilbage til evangeliet.

Som følge af denne dejlige oplevelse følte stavspræsidenten under sin tale den næste dag sig inspireret til at opfordre præstedømmebærerne til at tage hjem efter stavskonferencen og give deres familie en velsignelse.

Tilskyndet til at velsigne

Da søndagens møder ved den stavskonference sluttede, fik jeg en anden tilskyndelse – denne gang var det at gå hen til en ung søster, der sad ti rækker fra forhøjningen, og spørge, om hun havde brug for en velsignelse. Jeg kendte hende ikke, men tilskyndelsen var bydende.

Det kom lidt bag på søsteren, som tøvende svarede: »Nej, tak.«

Jeg var lidt taknemlig for hendes svar, men jeg følte, at jeg havde gjort, som Ånden vejledte mig til. Jeg vendte tilbage til forhøjningen for at hilse på medlemmer, da denne unge kvinde pludselig kom frem og spurgte, om jeg stadig var villig til at give hende en velsignelse. Jeg svarede: »Selvfølgelig« og foreslog, at hun gik hen på stavspræsidentens kontor, hvor vi ville slutte os til hende kort tid efter.

På vej hen til stavspræsidentens kontor spurgte jeg ham om hende.

Han forklarede, at hun lige var vendt tilbage til Kirken efter 10 års fravær. Hun boede alene, men i de 10 år havde hun ikke levet i overensstemmelse med evangeliske standarder.

Inden velsignelsen fortalte denne unge søster, at hun ikke følte sig værdig. Mens hun havde været væk fra Kirken, havde hun ganske enkelt bare gjort, hvad hun ville uden tanke for de åndelige ting, fortalte hun. Hun var siden blevet genvækket til evangeliet, men hun følte, at hun var sakket så langt bagud i sin åndelige udvikling, at hun ikke gjorde sig noget håb om at kunne indhente det.

*De arbejdere, som kommer
sent til vingården, vil mod-
tage samme løn som dem, der
har arbejdet i den længe.*

Vi underviste hende om de arbejdere, som kommer sent til vingården – og om dem, der vender tilbage til vingården efter at have været væk en tid – vil modtage samme løn som dem, der har arbejdet i den længe (se Matt 20:1-16). Så gav vi hende en præstedømmevelsignelse.

Som talerør ved velsignelsen blev jeg overvældet af den overstrømmende kærlighed, jeg kunne mærke, at Herren havde til hende. Det var en stærkere følelse, end jeg nogensinde havde oplevet før – en der gjorde mig opmærksom på, at jeg var i selskab med en særlig ædel ånd. Da vi havde afsluttet velsignelsen, rejste søsteren sig fra stolen. To sorte streger af mascara løb ned fra hendes øjne. Jeg var også bevæget til tårer.

Herren havde tilladt mig at se, at denne exceptionelle unge dame var på et tidligt stadie af en proces, som vi alle må igennem for at nå vores fulde potentiale her på jorden. Når vi farer vild rent åndeligt, og når vi begår synd, må vi alle ydmyge og omvende os.

Som apostlen Paulus lærte galaterne om, er ånd kuet af kødet i dette liv. »For kødets lyst står Ånden imod, og Ånden står kødet imod. De to ligger i strid med hinanden, så I ikke kan gøre, hvad I vil« (Gal 5:17).

Om vi når vores potentiale afhænger af, hvorvidt vores ånd styrer vores legeme, eller vi giver efter for »det naturlige menneske« (Mosi 3:19). I dagens verden synes mange ikke at have nogen anelse om denne kamp. Kødets lyst styrer deres liv, og kødet undertvinger deres ånd.

Denne unge kvinde var på en vej, der ville gøre hende i stand til at lade sin ånd undertvinge kødet. Hun havde indledt en kamp, som hun var opsat på at vinde.

»Vandr[] i Ånden«

Da jeg forlod staven den dag, bad jeg stavspræsidenten om at give mig kontaktoplysninger på dem, jeg havde mødt den weekend, så jeg kunne opmuntre dem til at fortsætte ad evangeliets sti og huske de løfter, de havde givet.

Den unge søster fortsatte med at gå fremad, og det gjorde hun hurtigt. I sin tro begyndte hun at »vandre i Ånden« og at leve i Ånden (Gal 5:16, 25). Hun holdt kontakten og fortalte om de markante udfordringer, hun havde overvundet og mødt siden. Hun er blevet en nær ven af familien, og vi har set styrken i hendes ånd i takt med, at hun er kommet Frelseren nærmere.

Hun nyder nu templets velsignelser og har tjent som tempeltjener, og næstekærlighed og godhed stråler ud af hende. Hun har sidenhen giftet sig med en værdig ung mand i templet.

Det åndelige har helt klart kontrollen over det timelige i denne unge kvinde. Vi har set hendes hjerte blive rent, og hun har »ikke mere ... tilbøjelighed til at gøre ondt, men til bestandigt at gøre godt« (Mosi 5:2).

Måske var det Herrens viden om hendes ædle sjæl, der gjorde, at jeg fik den tilskyndelse den dag. Den tilskyndelse har velsignet mig med at se vor himmelske Faders kraft og nåde manifestere sig i hendes liv.

Vi har alle et ansvar for at hjælpe vores mindre aktive brødre og søstre, og vi kan alle blive tilskyndet til at vide, hvordan vi kan hjælpe dem. Når vi lever i harmoni med Ånden og søger Herrens hjælp, vil han velsigne vores indsats for at føre hans vildfarne får tilbage i folden (»Hyrden hos fårene våger«, *Salmer og sange*, nr. 144; se også Alma 26:4). ■

Der blev set **136 MILLIARDER PORNOGRAFISKE** videoer på smartphones i 2015.

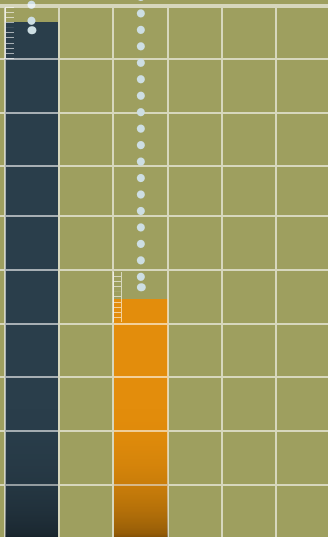
30% af
INTERNETDATA
er **PORNOGRAFI**.

Pornografi er en industri med
en anslået årlig omsætning på

97 MILLIARDER
US-dollars.

Til sammenligning er den
SAMLEDE omsætning
for de 10 ledende sports-
ligaer i Nordamerika,
Europa og Asien på

45.8 MILLIARDER
US-dollars.

OTTE STRATEGIER TIL at beskytte børn mod pornografi

Lisa Ann Thomson

Statistikken kan være overvældende for forældrene. Extremetech.com skønner, at omkring 30 procent af al data, der overføres via internettet, er pornografi.¹ Den findes på hundrede millioner af hjemmesider, deriblandt store sociale medier som Facebook, Twitter og YouTube. Den er tilgængelig via tv, computere, tablets og smartphones.

»Det materiale, et barn støder på, traumatiserer ganske enkelt et barns sårbare og letpåvirkelige hjerne,« påpeger psykoterapeut dr. Jill C. Manning, der ofte taler om, hvilken virkning pornografi har på ægteskab og familie.

Men der er håb.

Selv med pornografiens tilsyneladende gennemtrængenhed har forældre kraft til at beskytte sine børn og forberede dem på mødet med pornografien, og hvordan man afviser denne.

Her er otte strategier fra Kirkens ledere og eksperter, der kan være en hjælp for forældre til at ruste deres familie.

1. Tag hånd om adgangen

Begynd med det ydre forsvar. »Vi skærmer vores børn, indtil de kan skærme sig selv,« siger Jason S. Carroll,

professor i familieliv på Brigham Young University. Hjernestammen, som huser hjernens nydelsescenter, udvikles først,

forklarer han. Det er først senere, at evnerne til at ræsonnere og træffe beslutninger, der sidder i frontallappen, bliver fuldt udviklet. »Så børn har en speeder, men bremsene virker ikke rigtigt,« siger han. Derfor er det ekstremt vigtigt med filtre og overvågning for unge mennesker.

Enkle tiltag og regler kan beskytte børn (og voksne) fra utilsigtet udsættelse og hjælpe dem til at tænke en ekstra gang over, hvad de vælger at se.

- Brug filtre på computer-, router- og internetudbyderniveau.
- Sørg for at blive tilmeldt forældre- og indholdskontrol hos bredbåndsleverandøren og de forskellige online-medier.
- Sæt restriktioner for, hvad der er adgang til fra mobilenheder.
- Opbevar computere og tablets på fællesarealer.
- Bed børn og unge om at aflevere deres telefoner og mobilenheder om aftenen.
- Fastsæt en åbenhedspolitik, så forældre til enhver tid kan se sms'er og konti på de sociale medier.

LÆR BØRN, hvad de skal gøre, når de støder på **PORNOGRAFI:**

- Luk øjnene.
- Sluk apparatet.
- Sig det til en voksen.
- Tænk på noget andet.

76%

af internetbrugere i 40 lande bruger sociale medier.

De **SOCIALE MEDIER** er blevet platform for meget pornografi-trafik.

Lær børnene, hvad de skal gøre, hvis de støder på pornografi: (1) Lukke øjnene og slukke for enheden, (2) fortælle en voksen om det og (3) tænke på noget andet. Forvis dem om, at de ikke har gjort noget forkert, og de ikke står til ballade.

2. Forkynd om Kristus

»Filtre er nyttige værktøjer, men det bedste filter i verden og det eneste, der i sidste ende virker, er det personlige, indre filter, der stammer fra et dybt og varigt vidnesbyrd om vor himmelske Faders kærlighed og vor Frelsers sonoffer for hver eneste af os,« har Linda S. Reeves, andenrådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, sagt.²

For at hjælpe børn til at udvikle det indre filter fremhæver søster Reeves Nefis råd om, at vi »taler ... om Kristus, vi fryder os i Kristus, vi prædiker om Kristus, vi profeterer om Kristus ... for at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder« (2 Ne 25:26).

Ekspertes er enige. Studier har bekræftet, at religiøsitet i hjemmet har en beskyttende virkning mod pornografi, når religiøsiteten er koblet med en »varm opdragelsesstil«.³

»Den mest præventive foranstaltning og den mest reparerende metode mod pornografi er ægte evangelisk undervisning i hjemmet,«

siger Timothy Rarick, professor i børneopdragelse på Brigham Young University-Idaho og medlem af United Families Internationals ekspertpanel. »Det bedste, vi kan gøre, er at hjælpe vores børn til at skabe deres egen forbindelse til himlen.«

3. Lær børn at bruge deres indre filter

Forældre kan undervise om specifikke strategier for at filtrere medierne ved hjælp af evangeliske standarder. For dr. Manning er den 13. trosartikel det fuldendte filter for alle medievalg.

»Vi tror, at vi skal være ærlige, pålidelige, kyske, velgørende, dydige, og at vi skal gøre godt mod alle mennesker ... Hvis noget er dydigt, elskeligt, værd at tale godt om eller rosværdigt, så trugter vi efter det« (TA 1:13). Der er meget materiale her i de sidste dage, der ikke lever op til de kriterier. Og opdager vi, at det ikke passer med det, må vi kigge videre,« siger dr. Manning.

Men det er den indsats, der skiller de sidste dages hellige ud, pointerer præsident Thomas S. Monson: »I takt med at verden bevæger sig længere og længere væk fra de principper og retningslinjer, som en kærlig himmelsk Fader har givet os, vil vi skille os ud fra mængden ... Vi vil være anderledes, når vi vælger ikke at lade vores sind fyldes af tarvelige og nedgørende medier, som vil fjerne Ånden i vores hjem og i vores liv.«⁴

4. Lær børnene om en sund seksualitet

Princippet om, at »der er en modsætning i alt« (2 Ne 2:11) gælder også pornografi. Det er ikke nok at sætte mærkatet »dårligt« på pornografi, forældre må også lære deres børn, hvad der er godt.

»En af de bedste stødpuder og måder at beskytte vores unge på er at undervise dem om seksualitet i hjemmet og begynde med det tidligt,« siger dr. Manning »Vores unge lider, fordi de vokser op i et vakuum af giftige budskaber med for få positive budskaber inden for en evangelisk ramme.«

Professor i familieliv, Mark H. Butler, fra Brigham Young University anbefaler den ligefremme forklaring: »Seksuelsekspansjonen er en naturlig ting, der ligger i os som mennesker. Den attrå og drift, som vi har, er en gave fra Gud, der velsigner os, drager os naturligt og kærligt mod det modsatte køn, ægteskab og familieliv.«

Alderssvarende snakke om sund seksualitet kan man begynde med tidligt.

Professor Carroll påpeger, at man kan begynde at snakke med børnene om god og upassende berøring og personlig intimsfære tillige med en korrekt benævnelse af kropsdele i en tidlig alder. Når et barn er omkring otteårsalderen, er det i stand til basalt at forstå, hvad sex er i en fysisk, åndelig, følelsesmæssig og relationsmæssig sammenhæng.

Unge mennesker påskønner også korrekt og ligefrem tale. En ung mand har sagt: »Hvis man går uden om den varme grød, bliver det let for folk at misforstå en. Jeg var blevet undervist om kyskhedsloven en hel del gange, før jeg forstod, at de talte om sex.«

Professor Carroll siger, at forældre også bør være opmærksomme på, i hvilken sammenhæng disse snakke finder sted. »Undgå for alt i verden at gøre disse samtaler formelle,« siger han. »Vi inviterer måske børnene ud at spise, tager kirketøjet på eller tager snakken på parkeringspladsen foran templet,« siger han. »Men får børnene det indtryk, at man kun kan tale om sex under sådanne forhold, så ved de måske ikke, hvordan man gendanner de forhold, når spørgsmålene melder sig for dem.«

Forældre bør snarere etablere en løbende dialog og

Se en video med børn, der forklarer, hvordan man beskytter sig mod pornografi på

lds.org/go/81722.

mulighed for, at børnene kan stille spørgsmål når som helst, de har dem. Hvis snakken falder på emnet, mens I sidder på gulvet i soveværelset eller i bilen, eller I er ude og plukke jordbær, så lærer børnene, hvordan man kan tage snakken op,« siger Carroll.

»Det er min erfaring, at de teenagere, der er mest seksuelt aktive, ofte er dem, der er mindst informeret,« påpeger lektor Bradley R. Wilcox, der er tilknyttet BYU. »Unge, der i en tidlig alder får svar fra deres forældre, er almindeligvis dem, der undgår seksuel eksperimenteren.«

5. Punktér myten om pornografi

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) udtalte klart sandheden om pornografi. »Det er afskyeligt,« sagde han. »Det er tarveligt og

lummert. Det er besnærende og vane-dannende. Det fører [jer] i fordærv så sikkert som noget i denne verden. Det er væmmeligt smuds, der gør bagmændene rige og ofrene fattige.«⁵

»Voksnes og unges brug af pornografi fører ofte til et forskruet syn på seksualitet og på, hvilken rolle det spiller for at fremelske sunde personlige forhold,« pointerer den amerikanske børnelæge. Sådanne forstyrrelser omfatter en overvurdering af udbredelsen af seksuel aktivitet i samfundet, en overbevisning om at seksuel promiskuitet er normalt, og at seksuel afholdenhed er usundt.«⁶

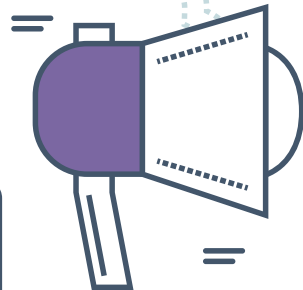
I drøftelser om pornografi bør forældre pointere, at pornografi afspejler en myte på alle niveauer. Den adfærd, der portrætteres i pornografi, er hverken normal eller en afspejling af, hvad der bør være forventeligt i et sundt

Når I tager sagen op, så gør det på en måde, der GIVER OVERBLIK:

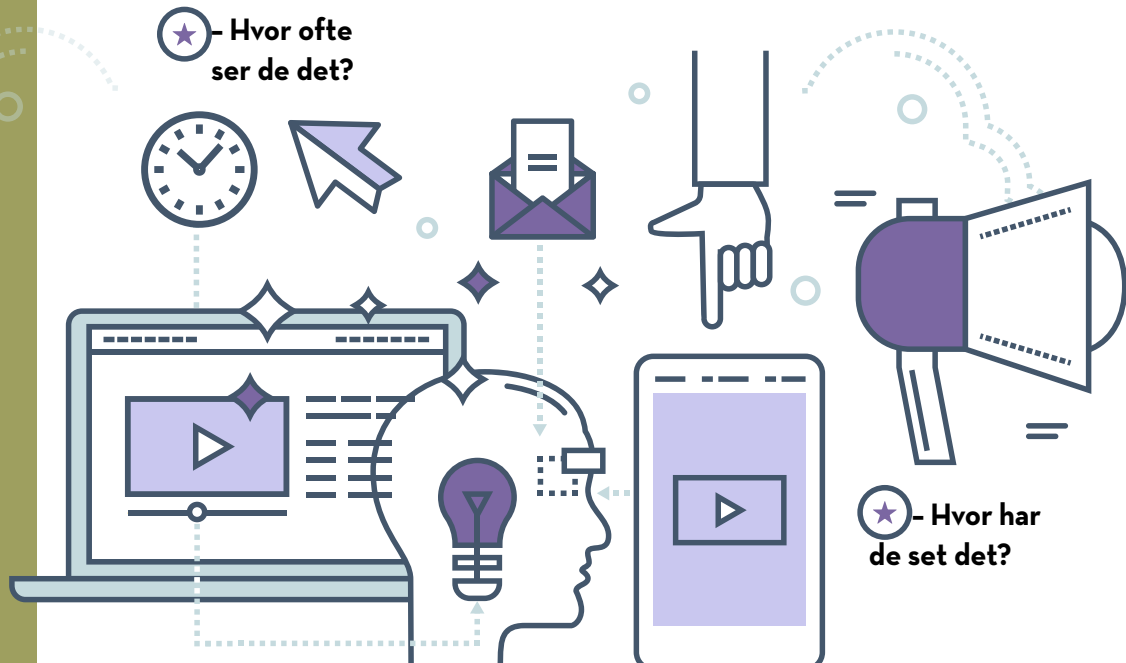

★ - Hvor længe har det stået på?

★ - Hvor ofte ser de det?

★ - Hvor har de set det?

forhold. Pornografi er kun tillukkende, så længe myten om pornografi godtages,« siger professor Carroll.

6. Skift samtalen om problemet

Ekspertter og kirkeledere advarer imod, at man hopper til at drage forhastede konklusioner om, at enhver omgang med pornografi indebærer afhængighed.

»Det er ikke alle, der forsætligt har brugt pornografi, der er afhængige af den,« pointerer ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum. »De fleste unge mænd og kvinder, der kæmper med pornografi, er faktisk ikke afhængige. Det er en meget vigtig skelnen at gøre – ikke blot for forældre, ægtefæller og ledere, som ønsker at hjælpe, men også for dem, der kæmper med dette problem.«⁷

»Unge mænd og unge kvinder ser pornografi af nysgerrighed, fordi den er tilgængelig og på grund af noget, der i bund og grund, er umodenhed,« siger professor Carroll. »Alle oplever vi seksualkraften blive trigget i puberteten, lang tid inden vi har den følelsesmæssige eller åndelige modenhed til rigtig at forstå den.«

Richard Neitzel Holzapfel, professor ved BYU i Kirkenes historie og vejleder for studenteforeningen Unraveling Pornography, bemærker, at »problemet er reelt og har frygtelige konsekvenser, men overgeneraliserende bemærkninger om problemet skubber ofte den kæmpende stakkel længere ned.«

Ældste Oaks påpeger, at problemer med pornografi rangerer lige fra »sporadisk eller gentagen forsætlig brug til intensivt brug og til tvangsmæssig (addiktiv) brug ... Hvis opførsel ukorrekt bliver klassificeret som afhængighed, kan brugeren måske tænke, at han eller hun har mistet sin handlefrihed og evne til at overvinde problemet. Har man på den anden side en klarere forståelse af omfanget af problemet – at det måske ikke er så indgroet eller ekstremt som frygtet – kan det give håb og en større evne til at ... omvende sig.«⁸

Professor Butler foreslår forældre, at de anvender en korrekt tilgang, der giver overblik, når de adresserer emnet: Hvor længe har det stået på? Hvor ofte ser de det? Hvor har de set det? Så kan forældrene arbejde sammen med den unge om at afgøre, hvilke tiltag der skal tages.

Skab et ÅBENT
DIALOGMILJØ,
hvor børn
kan stille
spørgsmål.

SKYLDFØLELSE
er en naturlig respons på
fejltrin, **der kan motivere
til forandring.**

SKAM
er en destruktiv følelse,
der kan **føre til en
følelse af håbløshed.**

»Forstå personen og hvor de står,« siger professor Holzapfel. »Hvor dybt stikker problemet? Hvad er det egentligt, der foregår? Hvad er årsagen til, at de ser pornografi, og hvordan kan vi tale om de bagvedliggende problemer?«

7. Undervis om håndtering af følelser

»Adressering af de bagvedliggende problemer kan tillige være en nøgle til at undgå problemer med pornografi,« siger Nathan Acree, der er terapeut i Utah. »Udover den naturlige nysgerrighed bliver pornografi ofte brugt til at håndtere følelser, i særdeleshed overvældende følelser.«

Professor Butler tilføjer: »Et eller andet sted har en ung mand eller kvinde en svær eller smertefuld oplevelse af psykologisk, relationsmæssig eller åndelig art.« Han siger, at negative oplevelser kan føre til, at den halv voksnets hjerne vender tilbage til »oplevelser, der føles godt« så som at se pornografi eller relateret adfærd som masturbation. De følelser, der fremkaldes ved den adfærd, erstatter eller maskerer smertelige følelser. Og deri ligger faren: »Personen rykker sig fra en oplevelse, der føles godt, til at igangsætte en psykologisk afhængighed af en sådan adfærd. Nu bruger vedkommende adfærden til at klare sit liv.«

Bror Acree siger, at forældre bør lære deres børn, at både behagelige

og ubehagelige følelser er normale, og at det er okay at opleve negative følelser som tristhed, vrede, frustration eller smerte. Forældre føler ofte et behov for at kontrollere deres børns følelser, men at tillade dem at opleve og håndtere negative følelser opbygger nogle vigtige evner.

Hvis der er et problem med pornografi, bør forældre passe på, at de ikke øger barnets følelsesmæssige byrde ved også at pålægge det skam. Professor ved BYU i familieliv, James M. Harper, har bemærket, at hvor *skyldfølelse* er en naturlig reaktion på et fejltrin, der kan motivere til en ændring, er *skam* en destruktiv følelse, der kan føre til håbløshed.

Med andre ord kan det at skabe eller forværre en følelse af skam i barnet skade dets evne til både at udvikle en positiv følelsesmæssig respons og anerkende Åndens indflydelse, som i sidste ende er den stærkeste allierede i forebyggelsen af og for at komme sig helt efter brug af pornografi.

En ung mand, der har kæmpet med pornografi, husker tydeligt, hvordan hans forældre reagerede, da hans udfordring kom frem i lyset: »Min mor reagerede kraftigt, hun råbte og skreg, og hun fik mig til at få det værre i stedet for at give mig et håb om, at jeg kunne overvinde det,« siger han. »Det, der hjalp mest, var, at min far blev ved med at fortælle, hvor højt han elskede mig.«

»Vær sød ikke at fordømme dem,« har ældste Oaks sagt. »De er ikke onde eller håbløse. De er vor himmelske Faders sønner og døtre.«⁹

8. Undervis dem om, at Frelserens forsoning virker

I taler, lektioner og læsestof modtager de unge et tydeligt budskab om, at pornografi er et farligt onde, men vi bliver nødt til at lægge mere vægt på læren om Jesu Kristi sonoffer.

Hvad angår de unge, så mener professor Butler, at netop den halvvoxne hjerne kan være en af de primære årsager til at undervise dem om forsoningen. »Den halvvoxne hjerne er ikke fuldt udviklet, og det bevirker visse problemer med impuls kontrol og evnen til at tænke sig om,« forklarer han. »En oprigtig åndeligt stræbende teenager kan blive lamslået af en overvældende skyldfølelse, når han oplever svagheder, som han er særligt sårbar over for, fordi hans hjerne stadig ikke er fuldt udviklet. Så det er vigtigt, at I tillige med undervisning om buddene også underviser de unge om forsoningen – at den blandt andet er der med det formål, at vi igennem livet kan udvikle tålmodighed og udholdenhed.

Vi har alle brug for Jesu Kristi forsoning ... Gennem en tilbørlig og fuldstændig omvendelse kan [alle] blive rene og værdige til enhver pagt og tempelvelsignelse, som Gud har lovet,« siger ældste Oaks.¹⁰ Det omfatter også dem, der har brugt pornografi.

Og det er et håbefuldt budskab. Der er så meget, forældre kan gøre for at forberede deres børn til at afvise pornografi,

og når de falder, gør Frelserens uendelige forsoning det muligt at ændre og omvende sig.

»Det betyder, at uanset, hvad der måtte ske, vil vor himmelske Fader aldrig holde op med at elske jer, og vi, jeres forældre, vil heller aldrig holde på med at elske jer,« siger professor Rarick. For et barn er der ikke noget større håb end det. ■

Tilpasset fra »Arm Your Kids for the Battle«, BYU Magazine, forår 2015. Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. Sebastian Anthony, »Just How Big Are Porn Sites?«, *ExtremeTech*, 4. apr. 2012, extremetech.com.
2. Se Linda S. Reeves, »Beskyttelse mod pornografi – et kristuscentreret hjem«, *Liahona*, maj 2014, s. 16-17.
3. Se Sam A. Hardy m.fl., »Adolescent Religiousness as a Protective Factor against Pornography Use«, *Journal of Applied Developmental Psychology*, bind 34 (maj-juni 2013), s. 131-139, sciencedirect.com. Forfatteren har også interviewet den ledende researcher.
4. Se Præsident Thomas S. Monson, »Vær et eksempel og et lys«, *Liahona*, nov. 2015, s. 88.
5. Se Gordon B. Hinckley, »Stor bliver børnenes fred«, *Liahona*, jan. 2001, s. 61-71.
6. »The Impact of Pornography on Children«, *American College of Pediatrics*, juni 2016, acped.org.
7. Se Dallin H. Oaks, »Udfrielse af pornografiens fælde«, *Liahona*, okt. 2015, s. 52.
8. Se Dallin H. Oaks, »Udfrielse«, s. 52-53.
9. Se Dallin H. Oaks, »Udfrielse«, s. 55.
10. Se Dallin H. Oaks, »Udfrielse«, s. 55.

ILLUSTRATION: SIMONE SHIN

Disse afgørende øjeblikke vil afprøve jeres integritet. Når I vælger ærlighed og sandhed, så vil I – uanset om situationen udvikler sig, som I håber eller ej – opdage, at vigtige korsveje bliver bærende søjler i jeres åndelige vækst.

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum

Ærlighed

ER EN
GUDDOMMELIG STANDARD

For en sand kristen er ærlighed selve kernen i åndelighed.

Guds, vor Faders, og hans Søns, Jesu Kristi, selve væsen er absolut, fuldkomment og helt ærligt og sanddru. Vi er Guds sønner og døtre. Det er meningen, at vi skal blive, som han er. Vi stræber efter at være helt ærlige og oprigtige ligesom Faderen og hans Søn. Ærlighed beskriver Guds karakter (se Es 65:16), og derfor er ærlighed selve kernen i vores åndelige udvikling og for vores åndelige gaver.

Jesus sagde: »Jeg er vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6; se også Joh 18:37; L&P 84:45; 93:36).

Herren spurgte Jereds bror: »Tror du de ord, som jeg vil tale?«

Jereds bror svarede: »Ja, Herre, jeg ved, at du taler sandhed, for du er en sanddru Gud og kan ikke lyve« (Eter 3:11, 12).

Og her er Frelserens egne ord: »Jeg er sandhedens Ånd« (L&P 93:26; se også v. 24). »Jeg siger jer sandheden« (Joh 16:7; se også v. 13).

På den anden side bliver Satan beskrevet som faderen til løgne: »Og han blev Satan, ja, Djævelen, faderen til alle løgne, så han kunne bedrage og forblinde mennesker og føre dem fangne efter sin vilje, ja, så mange, som ikke vil lytte til min røst« (Moses 4:4).

I verden siges det, at det er svært at definere sandhed og ærlighed. Men vi kan være i verden uden at være af verden, når vi afviser falske begreber og falske lærdomme.

Jesus sagde: »Djævelen ... står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgnen« (Joh 8:44; se også L&P 93:39).

Frelseren revsede konstant dem, der gav udtryk for en ting offentligt, men som nærede noget helt andet i hjertet (se Matt 23:27). Han roste dem, der levede uden svig (se L&P 124:15). Kan I se den skærende forskel? På den ene side finder vi løgn, svig, hykleri og mørke. På den anden side finder vi sandhed, lys, ærlighed og retskaffenhed. Herren trækker en skarp skillelinje.

Præsident Thomas S. Monson har sagt:

»Hvor Kirkens og samfundets standarder engang var noget nær forenelige, så er der nu et dybt svælg mellem os, og det vokser sig større ...

Menneskehedens Frelser sagde om sig selv, at han var i verden, men ikke af verden (se Joh 17:14; L&P 49:5). Vi kan også være i verden uden at være af verden, når vi afviser usande koncepter og falske

lærdomme og forbliver tro mod det, Gud har befaleet.«¹

I verden siges det, at det er svært at definere sandhed og ærlighed. Det betragtes som humoristisk at lyve lejlighedsvist, og man undskylder hurtigt såkaldte »uskyldige« løgne. Kontrasten mellem rigtigt og forkert udviskes, og konsekvenserne af uærlighed minimeres.

Derimod må vi for konstant at kunne modtage Sandhedens Ånd – Helligånden – fylde vores liv med sandhed og ærlighed. Efterhånden som vi bliver helt ærlige, vil vores åndelige øjne åbnes for større lys.

Det er let at se, hvordan denne åndelige styrke fremmer indlæringen i et klasseværelse. Men ser I også, hvordan dette princip angår vigtige beslutninger om, hvordan I bruger jeres tid, hvem I bruger den med, og hvordan I udformer jeres liv?

Forpligt jer til at være ærlige

I kan ikke skille den åndelige gave af sandhed, som I behøver og ønsker, fra at være en ærlig og sanddrø person. Den sandhed, I søger, er knyttet til den person, I er. Lys, åndelige svar og himmelsk vejledning er uløseligt knyttet til ens personlige ærlighed og integritet. Meget af den varige tilfredshed i livet kommer i takt med, at man konstant højner sin indsats for at være et ærligt menneske.

Roy D. Atkin har fortalt følgende historie:

»Efter en række studerende var faldet fra i løbet af mit første år på universitetet, blev konkurrencen mere udtalt på mit tandlægestudie. Alle arbejdede hårdt for at ligge i top i klassen. Efterhånden som konkurrencen blev mere intens, besluttede nogle af de studerende sig for at vejen til succes lå i at snyde. Dette foruroligede mig meget ...

Jeg vidste, at jeg ikke kunne snyde. Mit ønske om at stå ret for Gud var større end mit ønske om at blive tandlæge.

I løbet af mit tredje studieår blev jeg tilbudt en kopi af en prøve i et vigtigt fag. Det betød jo selvfølgelig, at nogle af mine studiefæller ville kende til spørgsmålene på forhånd. Jeg afslog tilbuddet. Da vi fik den bedømte prøve tilbage, lå klassens gennemsnit ekstremt høj, hvilket fik min karakter til at virke lav. Læreren bad om at tale med mig.

»Roy,« sagde han, »du plejer at klare dig godt til prøverne. Hvad skete der?«

Så sagde jeg: »Sir, hvis du vil uddele en prøve næste gang, som du aldrig har givet før, så tror jeg, at du vil se, at jeg klarer mig godt.« Han sagde ikke noget.

Vi fik uddelt en anden prøve i den samme klasse. Da prøven blev delt ud, kunne man høre nogle jamre sig. Det var en helt ny prøve, som læreren aldrig havde givet før. Da vi fik den tilbage i rettet form, fik jeg en af de højeste karakterer i klassen. Siden da var alle prøver helt nye.²

Eftersom vi er Kristi disciple, vokser den guddommelige standard for ærlighed i os. Kong Benjamins formaning i Mormons Bog til at aflægge »det naturlige menneske« (Mosi 3:19) kan også betragtes som en opfordring til at være mere ærlig og sanddru.

Paulus rådede efeserne således: »I skal aflægge det gamle menneske ... og ... I skal fornyes i sind og ånd.« Derefter gav han dem et specifikt råd om at blive et nyt »menneske«, og det første, han bad dem om at gøre i den forbindelse, var at lægge »løgnen bort og tal[e] sandhed med hinanden« (se Ef 4:22-25; se også Kol 3:9; 3 Ne 30:2).

Jeg kan godt lide denne definition på ærlighed: »Ærlighed er at være helt sanddru, oprigtig og retskaffen.« Integritet er også at have »moralisk mod til at handle i overensstemmelse med [sin] viden om, hvad der er rigtigt og forkert.«³

Præsident James E. Faust (1920-2007), andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, fortalte engang om, da han søgte ind på en officersskole i den amerikanske hær. Han sagde:

»Jeg blev indkaldt til et forfremmelsesnævn. Mine kvalifikationer var få, men jeg havde gået på college i to år, og jeg havde gennemført en mission for Kirken i Sydamerika.

Spørgsmålene, jeg blev stillet ved dette forfremmelsesnævn for officerer, tog en meget uventet drejning. Næsten alle handlede om min tro. »Ryger du?« »Drikker du?« »Hvad mener du om andre, som ryger og drikker?« Jeg havde ikke

svært ved at besvare disse spørgsmål.

»Beder du?« »Mener du, at en officer bør bede?« Officeren, som stillede disse spørgsmål, var en hårdfør karrieresoldat. Han så ikke ud, som om han bad så ofte ... Jeg ønskede virkelig at blive officer ...

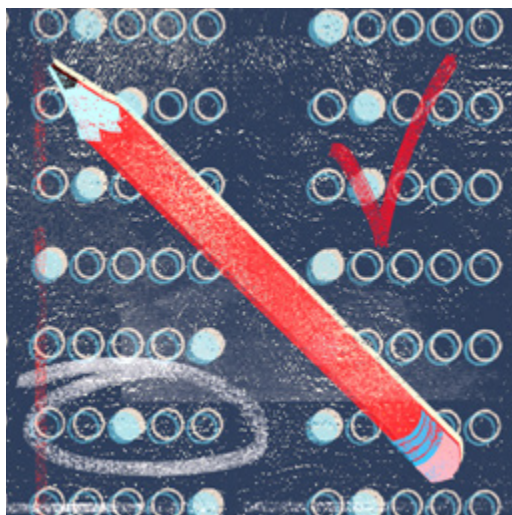
Jeg besluttede mig for ikke at svare undvigende. Jeg indrømmede, at jeg bad, og jeg mente, at officerer kunne søge guddommelig vejledning, som nogle virkelig store generaler havde gjort ...

Flere interessante spørgsmål fulgte. »Bør moralen i tider med krig

ikke være mere lempelig? Retfærdiggør krigens stress ikke, at soldaterne gør noget, som de ikke ville gøre derhjemme under normale omstændigheder?«

... Jeg formodede, at de mænd, som stillede mig de spørgsmål, ikke efterlevede de standarder, som jeg var opdraget med. Der fløj en tanke igennem mit hoved om, at jeg måske kunne sige, at jeg havde min tro, men at jeg ikke ønskede at påtvinge andre den. Men jeg så mange af de ansigter for mig, jeg som missionær havde undervist i kyskhedsloven. Til slut sagde jeg blot: »Jeg tror ikke, at der er en dobbeltstandard for moral.«

Jeg forlod høringen overbevist om, at disse hårdføre officerer bestemt ... ville give mig en lav bedømmelse. Nogle få dage senere blev resultaterne slået op, og til min

overraskelse havde jeg bestået. Jeg var i den første gruppe, som blev overflyttet til officersskolen!»

Præsident Faust indså da, hvordan små beslutninger kan have store konsekvenser og sagde: »Dette var en af de kritiske korsveje i mit liv.«⁴

Ærlighed, integritet og sandhed er evige principper, som i væsentlig grad former vores tilværelse her på jorden og afgør vores evige skæbne. For en sand kristen er ærlighed selve kernen i åndelighed.

Stå ved jeres ord

Ærlighed påvirker enhver del af ens daglige liv, men lad mig komme med et par specifikke eksempler. Fra min studietid kan jeg huske, da Dallin H. Oaks, som dengang var rektor for Brigham Young University, nu er han medlem af De Tolv Apostles Kvorum, delte dette citat af Karl G. Maeser med os: »Mine unge venner, jeg er blevet spurgt om, hvad jeg mener med æresord. Det skal jeg sige jer. Anbring mig bag fængelsmure – stenmure, der er nok så høje, tykke eller dybt forankret i jorden – og der er en mulighed for, at jeg på en eller anden måde bliver i stand til at undslippe. Men stil mig på et gulv og tegn en kredstreg omkring mig og få mig til at give mit æresord på, at jeg aldrig vil overtræde den. Kan jeg så komme ud af den cirkel? Nej, aldrig! Jeg måtte dø først.«⁵

Nogle gange opfylder vi nogle forpligtelser, fordi vi har indvilliget i at opfylde dem. Der vil være situationer i livet, hvor man vil være fristet til at se bort fra den aftale, man har indgået. Til at begynde med indgik man måske aftalen på grund af noget, man ønskede sig til gengæld. Senere ændrer omstændighederne sig måske, og så har man ikke længere lyst til at opfylde betingelserne i aftalen. Lær nu, at når I giver jeres ord, når I lover noget, når I skriver under

på noget, så binder jeres personlige ærlighed og integritet jer til jeres ord, forpligtelse eller aftale.

Hvor er vi taknemlige for, at I tror på at »være ærlige« (TA 1:13), at I fortæller sandheden, at I ikke snyder til en eksamen, plagierer en opgave eller bedrager hinanden. Herren har fortalt os:

»Og sandhed er kundskab om alt, som det er, og som det var, og som det skal blive;

og hvad der er mere eller mindre end dette, er den Ondes ånd, han som var en løgner fra begyndelsen« (L&P 93:23-24).

Vores udfordring kommer ofte i form af »det spiller da ingen rolle« – de små fristelser, der ligger lige på kanten af at være helt ærlig. Under mit første år på universitetet havde jeg et citat, som præsident David O. McKay (1873-1970) ofte citerede, hængende over mit skrivebord. Der stod: »Livets store slag står i sjælens stille kamre.«⁶

Hvordan tror I, Herren har det, når vi træffer svære valg, der involverer ærlighed? Der er en enorm åndelig kraft i at forblive sanddru og ærlig, selv når konsekvenserne

af jeres ærlighed kan synes at blive en ulempe. I vil alle møde sådanne situationer. Disse afgørende øjeblikke vil afprøve jeres integritet. Når I vælger ærlighed og sandhed, så vil I – uanset om situationen udvikler sig, som I håber eller ej – opdage, at disse vigtige korsveje bliver bærende søjler i jeres åndelige udvikling.

»Vær retfærdige i mørket«

Præsident Brigham Young (1801-1877) sagde engang: »Vi må lære at være retfærdige i mørket.«⁷ En udlægning af denne vending er, at vi må lære at være ærlige, når ingen vil vide, om vi er uærlige. Jeg udfordrer jer til også »at være retfærdige i mørket.« Vælg den kurs, som Frelseren selv ville have valgt.

Digteren Edgar A. Guest skrev:

*Jeg ønsker ikke at skulle forstille mig,
holde på en masse hemmeligheder om mit
sande jeg
og narre mig selv til i min færden
at tro, at ingen andre ved det i verden.⁸*

Husk profeten Joseph Smiths smukke ord:
»Jeg vidste det, og jeg vidste, at Gud vidste det, og jeg kunne ikke fornægte det, ej heller vovede jeg at gøre det, i det mindste vidste jeg, at jeg ved at gøre det, ville forsynde mig imod Gud og komme under fordømmelse« (JS-H 1:25).

Der er et pres for at opnå noget, pres for at få høje karakterer, pres for at finde beskæftigelse, pres for at finde venner, pres for at behage andre, pres for at bestå. Lad ikke det pres knække jeres integritet eller karakter. Vær også ærlige, når konsekvensen af det synes at ville gå jer imod. Bed om større ærlighed, tænk over hvilke områder, som Herren kunne ønske, at I var mere ærlige på, og hav modet til at tage de fornødne skridt til at løfte jeres ånd til et højere niveau af beslutsomhed for at være helt ærlige.

Præsident Monson har rådet os således:
»Må vi være eksempler på ærlighed og integritet overalt, hvor vi kommer, og i alt, hvad vi gør.«⁹ I kan eventuelt overveje at placere dette råd fra Herrens profet et sted, hvor I kan se det ofte.

Ældste Oaks har givet dette råd: »Vi bør ikke være tolerante over for os selv. Vi bør være styret af kravet om sandhed.«¹⁰ Vær kompromisløse over for jer selv. Frelseren sagde: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig« (Matt 16:24).

Jeg vil slutte, hvor jeg begyndte. Vor himmelske Faders og hans Søns, Jesu Kristi, selve væsen er absolut, fuldkomment og helt ærligt. Jeg vidner om, at vor himmelske Fader og hans elskede Søn lever. De kender jer personligt. De elsker jer. Jeres skæbne som Guds søn eller datter er at blive som dem. Vi er Herren Jesu Kristi disciple. Lad os vise modet til at følge ham. ■

Fra talen, »Honesty – The Heart of Spirituality«, som blev holdt på Brigham Young University den 13. september 2011. Vil I læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, maj 2011, s. 66, 67.
2. Roy D. Atkin, »I Wouldn't Cheat«, *New Era*, okt. 2006, s. 22-23.
3. *Unge Piger: Personlig fremgang*, hæfte, 2009, s. 61.
4. Se James E. Faust, »Ærlighed – et moralsk kompas«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 40.
5. I Alma P. Burton, *Karl G. Maeser: Mormon Educator*, 1953, s. 71; se også Dallin H. Oaks, »Be Honest in All Behavior«, foredrag på Brigham Young University, 30. jan. 1973, s. 4, speeches.byu.edu.
6. Se James L. Gordon, *The Young Man and His Problems*, 1911 s. 130.
7. Brigham Youngs kontordagbog, 28. jan. 1857.
8. Edgar A. Guest, »Myself«, i *The Best Loved Poems of the American People*, 1936, s. 91.
9. Thomas S. Monson, »Ved afskeden«, *Liahona*, maj 2011, s. 114.
10. Dallin H. Oaks, »Balancing af sandhed og tolerance«, *Liahona*, feb. 2013, s. 32-33.

Lad ikke livets pres knække jeres karakter eller ærlighed. Vær også ærlige, selv når konsekvensen af det synes at ville gå jer imod.

LÆRING FOR HELE SJÆLEN

Dette budskab er til de unge og unge voksne i Herrens kirke. For mange år siden fik jeg en stærk tilskyndelse om jer og denne dag. Det var, som om jeg så alle børnene i Primary i hele verden. Jeg vidste, at de ville indgå og holde pagter med Herren. Og jeg vidste, at Herren ville velsigne dem med muligheder for at opnå dyb læring både åndeligt og timeligt, og han ville opfostre dem som en mægtig hær, der skulle opbygge hans rige og berede jorden på hans genkomst.

I er de børn, og dette er jeres tid.

Det er en stor dag i Guds rige, en dag rig på muligheder for jer til at lære og vokse og opleve glæde og lykke. Der er ganske vist store udfordringer. Men gennem Jesu Kristi forsonings forløsende og bestyrkende kraft og hans prægtige evangelium og sande og levende kirke fortsætter Herren alligevel med at åbne døre og forberede en udvej til omvendelse for jer, så I kan opnå dyb læring, vokse åndeligt og omvende jer mere oprigtigt for ham. Herren forbereder sit rige og sit folk på sin genkomst, og I i denne

generation spiller en central rolle i dette store værk.

Dette er miraklernes tid. Ny teknologi gør læring og uddannelse tilgængelig for mange. Dette gælder både

Herren rykker med kraft i sin kirke, for at I kan få den uddannelse, han ønsker, at I får.

Læring er afgørende for, at vi kan realisere vores jordiske og evige potentiale.

vedrører Guds rige, og som er nødvendigt for jer at forstå« (L&P 88:78).

Åndelig kundskab har prioritet

I sagens natur er dyb læring inden for ethvert studiefelt en åndelig erfaring, grundlagt på tro på Jesus Kristus, omvendelse og lydighed mod hans bud, så Helligånden kan undervise os. Dyb læring er ikke let, men den er umagen værd. Hvis I virkelig har et ønske om dyb læring, hvis jeres hjerte og sind er åbent for læring, og I handler på det ønske, vil Herren velsigne jer. Når I gør jeres del – beder i tro, studerer og engagerer jer aktivt og gør jeres bedste – vil Helligånden undervise jer, øge jeres evne til at handle på det, I lærer, og hjælpe jer til at blive det, Herren ønsker, I bliver. »I sig selv er frelse gennem Kristi forsoning en uddannelsesproces,« sagde præsident Joseph F. Smith (1838-1918). »Kundskab er nøglen til evig udvikling.«⁵

Denne proces gælder inden for alle rammer og for enhver form for viden.

verdslig og åndelig læring. Herren rykker med kraft i sin kirke, for at I kan få den uddannelse, han ønsker, at I får.

Dette er alt sammen en del af den befaling, Herren gav profeten Joseph Smith (1805-1844) i genoprettelsens begyndelse: »Det er min vilje, at I ... opnå[r] en kundskab om historie og om lande og om riger, om Guds og menneskers love, og alt dette til Zions frelse« (L&P 93:53).

Denne befaling bliver behandlet som en hastesag i vor tid, eftersom Herren fremskynder sit værk. Nu er tiden inde til, at I drager fordel af de muligheder for uddannelse, der ligger åbne for jer, og at I udnytter jeres medfødte potentiale for at lære og vokse.

Således bør præsident Thomas S. Monsons ord ringe i jeres ører hver dag:

»Jeg opfordrer jer på det kraftigste til at uddanne jer.«¹

»I vil udvikle jeres talenter, når I studerer og lærer.«²

»Enhver af jer ... har mulighed for at lære og vokse. Forøg jeres kundskab, både intellektuelt og åndeligt, til jeres guddommelige muligheds fulde mål.«³

Dyb læring

Den læring, der gør jer hver især i stand til at leve op til jeres guddommelige potentiale, er det, jeg vil kalde *dyb læring*: læring for hele sjælen – sindet, hjertet, legemet og vores udødelige ånd. Dyb læring angår enhver form for kundskab, den være sig åndelig eller sekulær. Læring er dyb, når den øger jeres kraft til at gøre tre ting: (1) at vide og forstå; (2) at handle effektivt og retskaffent og (3) at blive mere som vor himmelske Fader.⁵

Som Herren lærte profeten Joseph, må dyb læring finde sted på Herrens måde, gennem åbenbaring og inspiration i Kristi lys og ved Helligåndens kraft og gennem aktivt, flittigt studium og undervisning af hinanden, bistået af Jesu Kristi nåde. Dette gælder for enhver form for kundskab. Her er Herrens befalinger om dyb læring:

»Søg flittigt, og lær hinanden visdomsord; ja, søg visdomsord i de bedste bøger; stræb efter at lære, ja, ved studium og også ved tro« (L&P 88:118).

»Undervis I flittigt, så skal min nåde være med jer, så I mere fuldkomment kan blive undervist ... i alt det, som

Men den vigtigste viden, I kan tilegne jer, er dog viden om de ting, der hører Gud til. Åndelig kundskab må derfor have førstepladsen i jeres hjerte og prioriteringer. Profeten Joseph Smith påpegede den åndelige kundskabs forrang med disse ord: »Et menneske bliver ikke frelst hurtigere, end det tilegner sig kundskab, for hvis det ikke

tilegner sig kundskab, vil det blive ført i fangenskab af en eller anden ond magt i den anden verden, da onde ånder vil have mere kundskab og som følge heraf mere magt end mange mennesker på jorden. Derfor har vi brug for åbenbaring til at hjælpe os og give os kundskab om det, der hører Gud til.«⁶

Det er sandt, at evangeliet omgiver al sandhed,⁷ men kundskab og forståelse af de enkle og tydelige sandheder i Jesu Kristi evangelium må være jeres grundlag for al dyb læring. Når I sætter den åndelige kundskab først i jeres sind og hjerte, vil det sikre, at I forlader jer på Herren og Helligånden i jeres læring, at I vil se alt, I studerer, i lyset af hans evangelium, og at I vil fortsætte med at tilegne jer dyb læring livet igennem.

Dyb læring livet igennem

Dyb indlæring af både åndelig og verdslig kundskab er et bud fra Gud. Forestil jer, hvad der ville ske, hvis I holdt op med at lære. Hvad nu hvis jeg var holdt op med at lære, da jeg var færdig på universitetet i midten af 1970'erne? Så ville jeg ikke have fået ny indsigt eller åbenbaring fra de levende profeter, skrifterne eller Helligånden; jeg ville ikke vide noget om udviklingen inden for teknologi, lægevidenskab, verdenshandel, statsreguleringer eller uddannelse. Der ville ikke have været nogen personlig vækst eller åndelig udvikling gennem omvendelse og erfaring.

Læring må ske på Herrens måde, gennem åbenbaring og inspiration.

Da jeg tjente som rektor på Brigham Young University-Idaho, blev søster Clark ofte spurgt: »Hvordan mødte du præsident Clark?« Hun indledte ofte sit svar med: »Han var ikke præsident Clark, da jeg mødte ham.« Var jeg ikke blevet ved med at lære, ville jeg være blevet ældre, men jeg ville stadig være den 25-årige, som søster Clark kendte, da jeg tog min eksamen på universitetet – hvilket ikke ville have været så godt for søster Clark eller vores familie!

Hvis I holder op med at lære, kan I ikke blive mere vidende, effektive, brugbare, trofaste eller ligesom vor himmelske Fader.

Den erfaring, I gør jer med at lære i jeres unge år, lægger et grundlag for livslang læring. Hvis I udvikler evnen til at lære dybt på Herrens måde – gennem Ånden og flittigt, aktivt studium – vil det være en stor velsignelse for jer.

En nøgle til at høste den velsignelse er at holde jeres hjerte og sind åbent for at lære. Her er tre ting, I kan gøre for altid at være rede til at lære:

1. Bed Herren om at velsigne jer med et ønske om at tilegne jer dyb viden.

Hvis I allerede har et sådant ønske, er det skønt. Hvis ikke, så bed Herren om den gave. Herren vil forme jeres ønske, så I vil ønske at lære, hvad

og hvordan han ønsker, at I lærer hele livet igennem. I Herrens plan er, *hvordan* han ønsker, at I lærer – ved Ånden og flittigt studium – akkurat lige så vigtigt som, *hvad* han ønsker, at I lærer.

2. Gør omvendelse til en central del af jeres liv.

Omvendelse er en guddommelig proces. Det er sådan, vi ændrer os, vokser og bliver bedre gennem Jesu Kristi forsonings forløsende og styrkende kraft. Hvis omvendelse er en central del af jeres liv, vil I altid være på knæ i ydmyg bøn til Herren, idet I søger hans hjælp til, hvordan I bruger jeres tid, og hvordan I tjener ham.

3. Tag til templet, så ofte I kan.

Templet er Herrens hus til åbenbaring og læring. Når I tager dertil ofte, tager I jeres spørgsmål og ønske om at lære med jer, og Herren vil selv undervise jer.

Overkom modstand mod dyb læring

Dyb læring nu vil forberede jer på at lære livet igennem. Men jeg ved dog, at I vil støde på forhindringer og tilmed direkte modstand i forbindelse med den læring, Herren ønsker, at I opnår. Frygt, skuffelse, dovenskab, vanskelighed med at læse, mangel på støtte eller mulighed, kultur eller

Takket være Herrens kraft deriblandt teknologiske fremskridt er der flere muligheder for at lære end nogensinde tidligere.

familietraditioner, bekymringer om udgifter, verdslige fristelser, fejlopfattelser om uddannelse og mange andre ting kan stå i vejen for jer.⁸

Jeg ved, at nogle af jer er konfronteret med adskillige af disse ting, og de føles som en uoverkommelig barriere for at lære.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at uanset hvor I bor, hvad jeres situation end måtte være, så står Herren ved jeres side mod al denne modgang med sin forløsende kærlighed og almægtige magt. Gennem sit sonoffer erfarede og overvandt han alt, der kan blokere jeres fremgang mod evigt liv. I hans styrke og med hans kraft kan I overvinde alt, der står imellem jer og den læring, Herren ønsker, at I opnår.

Dette er hans løfte til jer, og han holder sine løfter: »Kom nær til mig,

så vil jeg komme nær til jer; søg mig flittigt, så skal I finde mig, bed, så skal I få, bank på, så skal der blive lukket op for jer« (L&P 88:63, se også Matt 7:7).

Konklusion

Det er virkelig storartede tider i Guds rige. Herren fremskynder sit værk, og vi har set mirakel efter mirakel, efterhånden som Herren trækker på kraft til at åbne for muligheder for, at I kan lære dybt.

Herren virker i jeres liv for at vel-signe og berede jer. Det er min bøn, at I vil handle i tro på Jesus Kristus for at drage fordel af enhver mulighed

for dyb læring, vokse i kundskab og forståelse, fremme hans retskafne formål og blive det, som I blev født til at blive. ■

Find mere information om Kirkens uddannelsesmuligheder på education.lds.org.

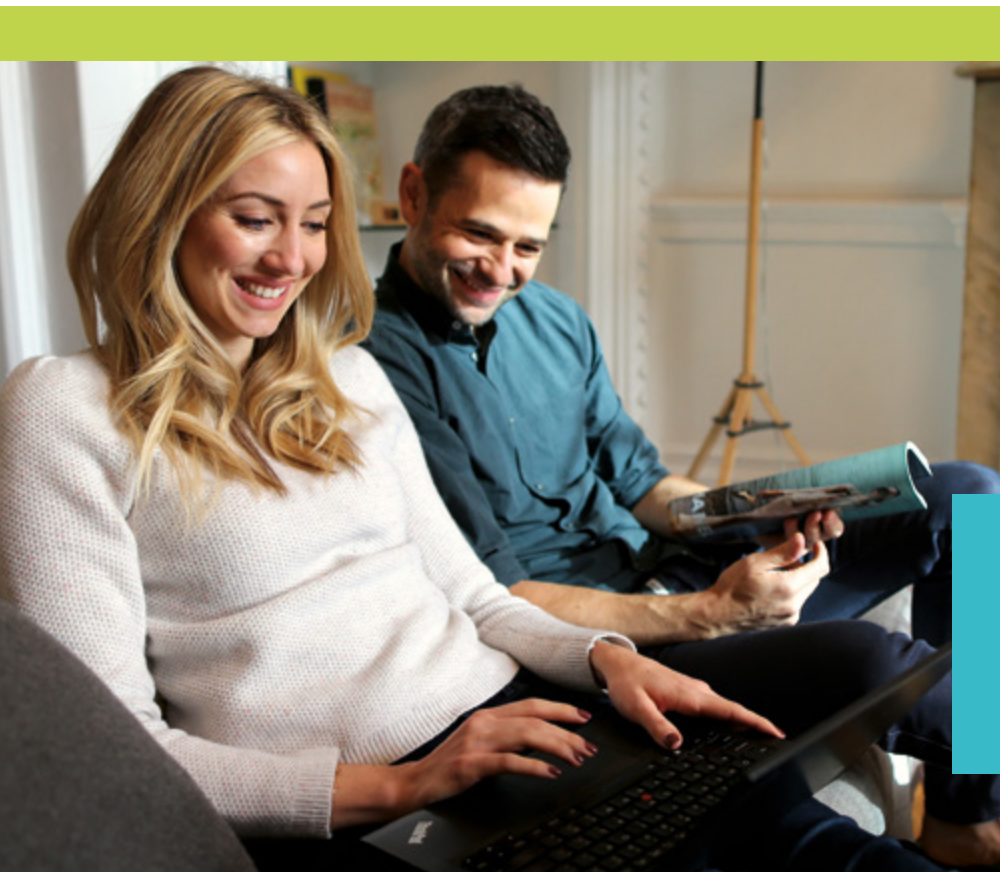
I kan læse mere om seminar for unge på side 50 i dette nummer. I kan læse mere om institut for unge voksne på side 44 og 46 i dette nummer.

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Er I beredt, behøver I ikke at frygte«, *Liahona*, nov. 2004, s. 116.
2. Thomas S. Monson, »Tre vejledende mål til dig«, *Liahona*, nov. 2007, s. 119.
3. Thomas S. Monson, »Hjælpeforeningens mægtige styrke«, *Stjernen*, jan. 1998, s. 97.
4. Mønsteret med at »vide, gøre og blive« er blevet brugt meget som ramme for lederskabsudvikling og drøftelse af Herrens plan for hans børns åndelige udvikling.

Se Thomas S. Monson, »At lære, at gøre og blive«, *Liahona*, nov. 2008, s. 60-68; og Dallin H. Oaks, »Opfordringen til at blive«, *Liahona*, nov. 2000, s. 32-34. For en mere dybdegående behandling af de forskellige elementer i dette mønster henvises til trebindsserien af David A. Bednar, *Increase in Learning*, 2011, *Act in Doctrine*, 2012, og *Power to Become*, 2014.

5. Se *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph F. Smith*, 1999, s. 314.
6. *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 263.
7. Dette citat af Brigham Young udtrykker tanken ganske godt: »Jesu Kristi lære gør ikke blot folk bekendt med det, som hører Gud til, og udvikler moralske fortrin og renhed i dem, men giver enhver mulig motivation og tilskyndelse til, at de kan vokse i viden og intelligens inden for ethvert felt af mekanik eller kunst og videnskab, for al visdom og alle kunstformer og videnskaber i verden kommer fra Gud og er udtænkt til hans folks gavn« (*Kirkens prææsidenters lærdomme: Brigham Young*, 1997, s.193)
8. Her er et eksempel på en falsk lære, der er affødt af kultur og tradition, som kan påvirke mange unge voksne: Går man en generation tilbage, kunne man i de udviklede lande med en gymnasial uddannelse eller endnu bedre med en højere eksamen finde et godt, vellønnet job, der var nok til at forsørge en familie. Den opfattelse er stadig ret udbredt til trods for det faktum, at for de fleste mennesker i de fleste udviklede lande og selv i udviklingslandene er den tid forbi. Uddannelse og læring efter gymnasialt niveau på områder med høj efterspørgsel, det være sig certificering på tekniske færdigheder eller en universitetsgrad (og på visse områder en højere af den slags eksamen), er blevet afgørende for at forsørge en familie, optjene til sin alderdom og for at anlægge et timeligt grundlag for tjeneste i Kirken.

Vi har set mirakel efter mirakel, efterhånden som Herren trækker på kraft til at åbne for vidunderlige muligheder for, at I kan lære dybt.

BYU – Pathway Worldwide

Ældste Kim B. Clark

I vore dage går Herren frem med styrke i sin kirke for at uddybe indlæring og udvide dens rækkevidde til flere og flere. Måske er et af de bedste eksempler på, hvordan Kirken udvider rækkevidden af dyb indlæring, bekendtgørelsen i 2017 om en ny organisation inden for Kirkens Uddannelsessystem (CES) kendt som BYU – Pathway Worldwide. Denne nye organisation var inspireret af Pathway-programmet.

Pathway

I 2009 bemyndigede Kirkens uddannelseskomité Brigham Young University – Idaho til at skabe et nyt akademisk program kaldet Pathway med den hensigt at give mange flere af Kirkens medlemmer mulighed for en videregående uddannelse. Pathway er et program på tre semestre, der forbereder de studerende på en videregående uddannelse ved at tage kurser online og forsamles i en institut- eller kirkebygning hver uge for at modtage religionsundervisning og for at deltage i drøftelser om kursets materiale. Pathway-programmet bliver ledt af lokale præstedømmeledere og overvåges af kirketjeneste-missionærer, der vejleder og støtter de studerende.

Pathways tre formål er at (1) få evangeliet ind i de studerendes hjerte, (2) hjælpe dem til at blive dygtige til at lære og (3) forberede dem til at lede og støtte deres familie.

Pathway opererer på cirka 500 steder i hele verden og har tjent mere end 57.000 studerende ved at åbne døre for muligheder, øge håb og tro på Frelseren og uddybe indlæring for tusinder af jer. Mange studerende har ved at gennemføre Pathway-programmet været i stand til at tilmelde sig en videregående uddannelse, herunder uddannelser, der udbydes online gennem BYU – Idaho eller ved lokale uddannelsesinstitutioner.

BYU – Pathway Worldwide

Udviklingen og fremgangen for Pathway-programmet har inspireret til dannelsen af en ny organisation, der er tilknyttet alle CES-institutioner, der bliver kaldet BYU – Pathway Worldwide (BYU – PW). BYU – PW fører tilsyn med Pathway og koordinerer alle andre CES' videregående uddannelsesprogrammer online. Organisationen betjener studerende gennem online-kurser og forvalter aktiviteterne for Pathway overalt i verden, herunder de akademiske drøftelser, der ledes af de studerende og workshops og lokale karrieretjenester.

BYU – Pathway er resultatet af en politik, der er blevet godkendt

af Kirkens uddannelseskomité den 26. november 2015: »Kirkens Uddannelsessystem vil stræbe efter at sørge for uddannelse til Kirkens medlemmer, hvor som helst Kirken er organiseret.«

BYU – Pathway Worldwide kan hjælpe jer til at få adgang til dets uddannelsesprogrammer online og det vil give jer en mulighed for et bedre job. I kan sammen med religionsundervisning i institut og indlæring ved Herrens Ånd lære på et dybere niveau, hvor end I studerer. Udover akademisk vejledning vil I få adgang til råd og støtte fra CES og selvhjælpspersonalet, som vil hjælpe jer med at finde praktikpladser og arbejde eller søge lokale uddannelsesmuligheder.

I kan få adgang til BYU – Pathway Worldwide-programmer, herunder Pathway, engelsk sprogundervisning, attester og uddannelser gennem jeres lokale kirkeenhed og ledere. Disse programmer er tilgængelige i mange områder nu, og BYU – PW vil fortsætte med at finde nye steder til Pathway og nye programmer på en planlagt stabil måde, efterhånden som Kirken går frem under Herrens vejledning. ■

Besøg pathway.lds.org og få flere oplysninger (på engelsk).

Kunsthistoriestudiet gjorde, at Niki og hans familie kom til Italien flere gange. Niki studerer i øjeblikket i Rom, hvor han er ved at udforske, hvordan han kan bruge sine talenter og kunsten til at bære vidnesbyrd om Jesus Kristus.

CODY BELL, FOTOGRAF

Niki Covington

Lazio i Italien

Hvordan bruger I de gaver og talenter, Gud har givet jer til at bære jeres vidnesbyrd og dele jeres følelser for evangeliet? Spørgsmålet har sat vores familie på en opgave med at finde ud af, hvilke gaver vi har, og hvordan vi kan bruge dem til at bære vidnesbyrd om Frelseren.

I mit studium af kunstens rødder har jeg opdaget, at kunst har et helligt ophav hos Gud. Han er ophavsmanden til al skønhed, al sandhed og alle dyder. Alle former for skønhed udspringer fra ham. Det har været en stor opdagelse for mig som kunstner. Og forhåbentligt kan jeg gennem mit håndværk efterlade dette vidnesbyrd til mine børn og andre.

Læs mere om Nikis trosrejse på lds.org/go/81739.
Se opbyggende kunst fra medlemmer rundt om i verden på lds.org/go/817art.

»JEG VED, AT GUD LEVER«

Jeg er fra Nigeria, et engelsktalende land, så da jeg blev kaldet til at tjene i Cotonou-missionen i Benin og indså, at jeg skulle tale fransk, blev jeg nervøs. Hvordan skulle jeg kunne forkynde evangeliet? Som jeg forventede, kæmpede jeg med at lære fransk på missionærskolen i Ghana. Mange gange havde jeg mest lyst til at give op.

I mit første område blev jeg så bedt om at bære mit vidnesbyrd for grenen *på fransk!* Alle sad i stilhed, mens jeg langsomt gik op til talerstolen. Jeg stak hånden i lommen efter et kort vidnesbyrd, jeg havde skrevet ned. Men jeg kunne ikke finde det! Jeg blev straks grebet af frygt!

Da jeg så på de mange smukke ansigter foran mig, fik jeg tårer i øjnene. Der var så meget, jeg gerne

ville fortælle, men jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle sige det. Jeg sagde det eneste, jeg kunne sige på fransk: »Jeg ved, at Gud lever.«

Jeg satte mig ned igen, og under resten af mødet sad jeg med en bøn i hjertet. Jeg fortalte min himmelske Fader, at jeg virkelig gerne ville lære at tale fransk, og hvis han ville hjælpe mig, ville jeg tjene ham af hele mit hjerte.

Tre måneder senere besøgte et nyt missionærægtepar fra USA grenen. De blev også bedt om at bære deres vidnesbyrd. Søsteren gik på talerstolen, sagde nogle få ord på fransk og gik så i stå. Tårene løb ned ad hendes kinder. Der var helt stille i kirkesalen. Jeg gik op og spurgte, om jeg skulle oversætte for hende.

»Åh, det ville være dejligt, ældste,« sagde hun. Jeg kunne mærke Ånden, da hun talte engelsk, og jeg oversatte hendes vidnesbyrd ord for ord til fransk.

Efter mødet kom grenspræsidentens kone hen til mig og sagde: »Jeg kan huske, hvor lang tid det tog dig at sige: »Jeg ved, at Gud lever, da du først ankom. Ja, Gud lever virkelig, og han har løsnet din tunge.«

Jeg ved, at Gud forstår alle sprog og ethvert problem, vi støder på. Han står klar til at hjælpe os, hvis vi sætter vores lid til ham, og han velsigner vores indsats, når vi gør et forsøg. Fordi han besvarede min bøn, har jeg været i stand til at forkynde evangeliet på fransk, og jeg er blevet rigt velsignet. ■

Donaldson Izekor er fra Utah i USA

Hvordan skulle jeg kunne forkynde evangeliet på fransk?

HAVDE JEG BRUG FOR NADVEREN?

Nadvermødet havde kun været i gang i fem minutter, og vi havde allerede haft et raserianfald, to toiletbesøg, et bleskift og utallige »jeg er sulten«- udbrud!

Som mor til fem børn under 8 år og med en mand, der har et arbejde, der gør, at han kun er hjemme i weekenden, føler jeg mig almindeligvis udmattet, når det bliver søndag. Når min mand og jeg træder ind i kirkesalen om søndagen, forbereder vi os på en time, hvor vi bliver hårdt prøvet.

Et kvarter inde i mødet begyndte vores ni måneder gamle baby at skrig. Jeg prøvede at trøste hende og få hende til at være stille. Overvundet var jeg til sidst nødt til at tage hende ud for at få hende til at falde til ro. Da jeg satte mig ned, begyndte jeg at tænke på, hvor udmattet jeg var, og hvilke udfordringer der ventede i den kommende uge. Jeg følte mig overvældet.

Pludselig blev jeg forskrækket af en ung mand med en nadverbakke. »Har du brug for det her?« spurgte han. Det var et enkelt spørgsmål, men det gik lige i hjertet. Ånden fyldte mig

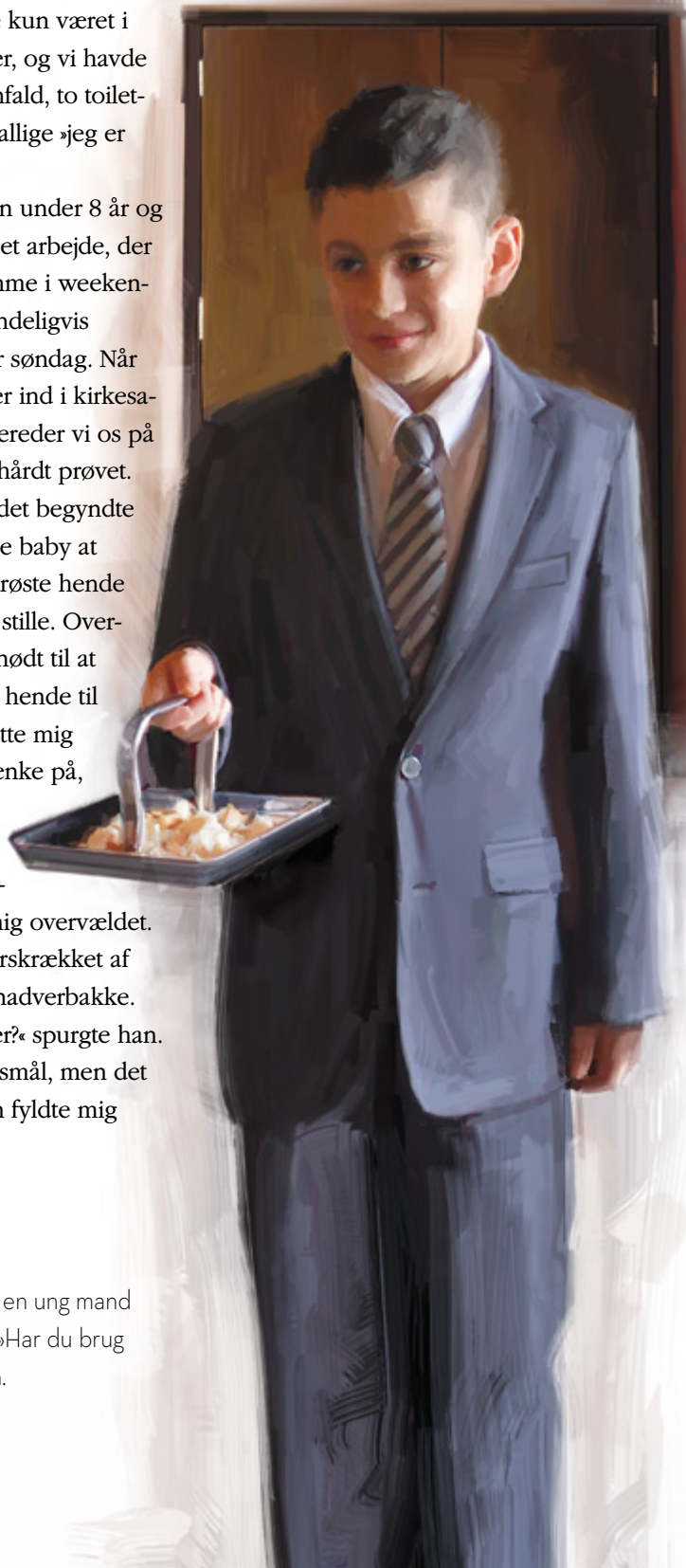
Jeg blev forskrækket af en ung mand med en nadverbakke. »Har du brug for det her?« spurgte han.

umiddelbart, og jeg fik tårer i øjnene. Jeg tænkte ved mig selv: »Mere end du aner.«

Dagligdagens krav og ansvar kan dræne os i ugens løb, men nadveren kan lade os op igen. Da jeg tog nadveren, følte jeg fred og healing strømme igennem mig. I det øjeblik indså jeg, at jeg havde mere brug for nadveren end noget andet, for jeg havde brug for at have Ånden med mig.

Jeg fik øje på et billede i foyeren af Frelseren, der rækker sine arme frem. Taknemligheden svulmede op i mit hjerte, da jeg tænkte over, hvordan han altid står klar til at hele og styrke os. Det bliver jeg mindet om hver søndag, når jeg tager nadveren. Jeg er taknemlig for, at Ånden gennem et enkelt spørgsmål lærte mig, at midt i alle livets udfordringer er Frelseren vores kilde til styrke og fred. ■

Julie Archer er fra Utah i USA

GUD KALDTE PÅ MIG IGEN

Da jeg var blevet færdig på universitetet, blev jeg ansat som forsker. Trænet i videnskabelig metode som jeg var, godtog jeg kun det, der kunne sanses og bevises. Jeg levede uden Gud i mit liv, og jeg var nærmest ateist.

En morgen fik jeg en opringning om, at min søn var kommet alvorligt til skade i en bilulykke. På vej til hospitalet følte jeg mig tilskyndet

til at sige Fadervor, som jeg havde lært som barn. Jeg kunne ikke huske den, men jeg følte, at jeg skulle bede alligevel.

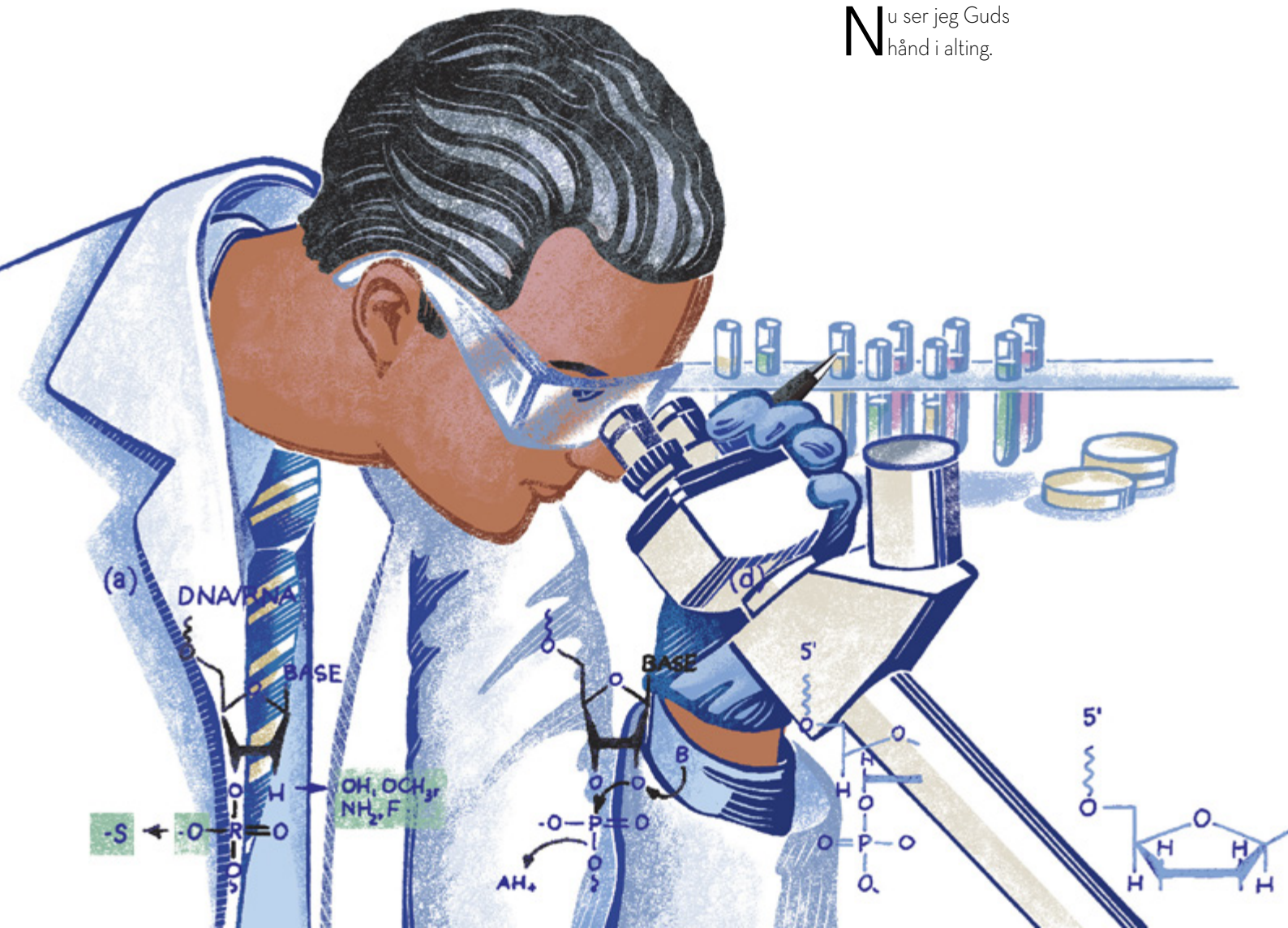
Selvom Gud havde kaldt på mig, fortsatte jeg med at leve mit liv uden ham, da krisen var overstået, og min søn havde fået det godt.

Flere år senere begyndte jeg at komme sammen med en kvinde, der hed Rubí. Hun var medlem af Jesu

Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, men hun var ikke aktiv. Da vi havde været sammen i tre år, fik hun et ønske om at komme i kirke. Hun bad mig om at tage med, men jeg nægtede altid.

En dag bankede missionærene på vores dør. De gav mig Mormons Bog og efterlod mig med nogle læseopgaver. Jeg læste det, de havde bedt mig om, men jeg følte ingenting. Jeg

Nu ser jeg Guds hånd i alting.

CRISTINAS MANGE MIRAKLER

kom også med i kirke, men jeg var altid skeptisk. Alligevel følte jeg, at jeg skulle blive ved med at læse Mormons Bog. Gud kaldte på mig igen.

Da jeg vedblev med at læse, begyndte jeg at føle, at bogen var sand. Min tro voksede. Da jeg nåede til 3 Nepi 13:9-13 og læste Fadervor, overstrømmede Ånden mig. Jeg begyndte at hulke. Gud kaldte på mig for tredje gang. Denne gang lyttede jeg.

Min tro på Gud voksede. Jeg ville gerne vide mere. På kort tid læste jeg alle standardværkerne. Jeg fortsatte med at komme i kirken, og da Rubí og jeg var blevet gift, blev jeg døbt. Jeg vil aldrig glemme den glæde, jeg følte, da jeg blev bekræftet som medlem af Kirken.

Jeg er stadig forsker i dag. Men nu ser jeg Guds hånd i alting. Jeg er enig med Alma, som sagde: »Alting viser, at der er en Gud, ja, selve jorden og alt, der er på dens overflade, ja, og dens bevægelse, ja, og også alle planeterne, som bevæger sig i deres regelmæssige bane, vidner om, at der er en allerhøjeste skaber« (Alma 30:44). ■

Sergio I. Alva Estrada er fra Mexico City i Mexico

Vores familie har været vidner til mange mirakler takket være min søster Cristina. Hun blev født med en alvorlig hjertefejl. Da lægerne undersøgte hende, fortalte de mine forældre, at hun nok ikke ville overleve. Mine forældre holdt dog deres skrøbelige barn i deres arme og satte deres lid til Gud. At Cristina overlevede var et mirakel.

Årene gik, og Cristina voksede op og blev en stærk, klog, legesyg og smuk pige. Da hun blev 12, havde hun brug for en operation, hvor hun skulle have en kunstig hjerteklap. Vi var urolige for, om hun ville overleve operationen, men med stor styrke og meget mod sagde hun farvel til os, inden hun kom ind på operationsstuen.

Cristina overlevede operationen og kom hjem til os igen. Hun virkede altid glad og taknemlig for, at vor himmelske Fader lod hende leve og få muligheden for at lære og vokse. Vennerne forestillede sig aldrig, at hun havde en hjertefejl, fordi hun altid var så aktiv.

Da Cristina som 16-årig var kommet sig efter en blodprop, blev hun bedt om at undervise i seminar. Hun opmuntrede mange elever til at lære skriftsteder udenad og lære af Mormons Bog. Cristina spillede

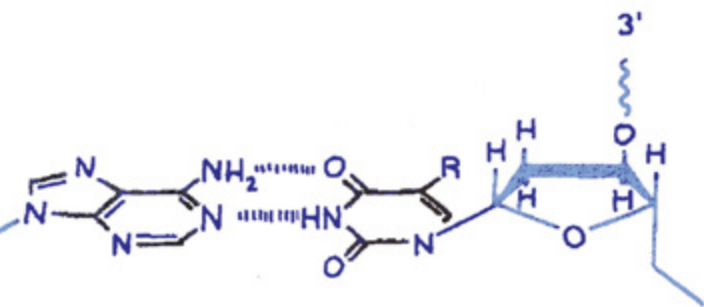
også klaver og elskede at synge. Hun tøvede ikke, da hun blev bedt om at lede et kor med 60 personer til en menighedskonference.

Da Cristina var 22, giftede hun sig for al evighed med en ung mand i templet. Kort tid efter hun var blevet gift, blev hun kaldet som præsident for Unge Piger.

Da hun blev 26, svigtede hendes helbred hurtigt. Hun tog til São Paulo for at blive undersøgt. Der fik hun at vide, at hun måtte opereres igen. Under operationen fik Cristina et slagtilfælde, der gjorde hende hjerneskadet. Månederne gik, men hun fik det ikke bedre. Vi samledes som familie for at faste og bede for, at hun ville komme sig, men hun fik det stadig ikke bedre. Vi besluttede os for at faste igen, og denne gang bad vi om hjælp til at acceptere vor himmelske Faders vilje. Næste dag gik Cristina bort.

Det var ikke det, vi havde håbet på, men vi indså, at det også var et mirakel. Cristina skulle ikke lide mere. Evangeliet gav os glæde og fred, selv når sorgen tyngede mest. Vi ved, at vi kan være sammen med Cristina igen, fordi vi er blevet beseglet. ■

Gislaine Batista Pires Skraba er fra Paraná i Brasilien

Hvad er institut?

Wayne L. Davis

Seminar og institut

Da ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum opmuntrede de unge voksne til at blive »den største generation i Kirkens historie«, var en af de ting, han anbefalede, at de meldte sig til institut. Han lovede, at de ved at gøre det ville blive bedre beredt på mission, evigt ægteskab og voksenlivet, og de ville blive bedre til at modtage inspiration og vejledning fra Ånden.¹

Men dersom I ikke rigtigt ved, hvad Kirkens institutprogram er, eller hvordan det kan velsigne jer efter de gymnasiale år, vil jeg prøve at besvare nogle spørgsmål, I måske har.

Hvem kan deltage?

De fleste unge deltager i seminar, men hvad så derefter? Nogle studerende læser videre på et af Kirkens universiteter eller colleges, hvor religionsundervisning er en del af deres skema. Hvorfor? Fordi det er vigtigt at tilegne sig åndelig læring samtidig

med, at man tilegner sig akademisk erfaring.

Men hvad så, hvis I ikke læser på en af Kirkens skoler? Mange unge voksne ved ikke, at en kombineret akademisk og åndelig uddannelse er tilgængelig næsten alle vegne. Når I studerer på collegeniveau, er der ofte et institutprogram tæt på, nogen gange på den anden side af gaden eller i en lokal kirkebygning. Nogle steder har man endog fået lov til at have institutklasser på skolen. Selv efter en collegeuddannelse er I velkomne til at deltage.

Man behøver ikke at være studerende. Alle unge voksne i alderen 18-30, både gifte og ugifte, kan deltage i institut.

Klik ind på institute.lds.org for at finde en institutklasse i nærheden af dig.

Hvorfor deltage?

Programmet begyndte med 57 studerende nær et college i Moscow i Idaho i USA, og nu er der

250.000 studerende verden over. De ser en stor styrke og velsignelser strømme ind i deres liv. I en nyere undersøgelse blev institut-elever i 10 forskellige lande spurgt om, hvad de fik ud af institut. Hvorfor gik de til institut? Hvordan hjalp det dem? De tusinder af svar, der blev indsamlet, afslørede tre hovedtemaer: Institut hjælper de studerende til at (1) styrke deres forhold til Jesus Kristus, (2) udvikle sig

Gå ikke glip af venskaber, åndelig beskyttelse og kundskab om evangeliet.

åndeligt og (3) få tillid til at kunne træffe vigtige beslutninger i livet.

Tænk på de beslutninger, I skal træffe: Hvor skal I gå i skole, skal I tage på mission eller ej, og karriere, venner og ægtefælle. Det er store beslutninger. Og som præsident Thomas S. Monson har sagt: »Valg afgør ens skæbne.«² Og disse vigtige beslutninger bør visse­ligt træffes med Helligåndens hjælp. Den fornødne guddommelige hjælp finder I, når I forbinder jer med Ånden, skrifterne og venner, der deler jeres værdier, gennem en institutklasse eller en af Kirkens skoler.

Laura er en studerende, der har haft gavn af institut. Da hun begyndte på universitetet i Ontario i Canada, følte

hun sig i vildrede, og hun følte ikke, at hendes vidnesbyrd var så stærkt, som det var engang. Hun begyndte at gå til institut og finde sig selv igen og »vide, hvem hun var.« (Læs hendes og andres unge voksnes beretninger på InstituteIsForMe.lds.org).

Når I virkelig ved, hvem I er – søn eller datter af en kærlig himmelsk Fader, der ønsker, at I bliver noget helt utroligt – kan I træffe vigtige beslutninger, der fører til lykke og succes.

Når I bygger på det, I har lært i seminar og andet steds i Kirken, vil deltagelse i institut styrke jeres forhold til Jesus Kristus i en meget afgørende tid i jeres liv og hjælpe jer til fortsat åndelig fremgang.

Vor himmelske Fader elsker jer. Han sørger for måder, hvorpå I kan blive mere som ham. Institut er en af de måder, der gør en forskel for hundrede tusinder hvert år. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, »Den bedste generation af unge voksne«, *Liahona*, maj 2015, s. 68, 69.
2. Thomas S. Monson, »Følg profeterne«, *Liahona*, nov. 2015, s. 5.

HVAD VIL I LÆRE?

Der er forskellige former for kurser i institut. Alle studerende er velkomne til at tage de fire hjørnestenskurser.

- Jesus Kristus og det evigtvarende evangelium er undervisning om Kristi guddommelige mission, og hvordan han kan spille en rolle i jeres liv.
- Den evige familie behandler emner som forståelse af forholdet mellem køn og evig identitet, udøvelse af tro i vanskelige famili-situationer og forbedring af tempeloplevelsen.
- Grundlaget for genoprettelsen forklarer det doktrinære grundlag og den historiske kontekst for Kirkens historie, og dets relevans for jer i dag.
- Lærdomme og læresætninger i Mormons Bog vil hjælpe jer til at forstå centrale, lærdomsmæssige temaer fra denne bog med hellig skrift, der blev skrevet til vore dage.

Institut er for os

Leah Welker

Kirkens Tidsskrifter

Vi har alle en masse at se til. Nogle af os er studerende. Nogle har lange arbejdstider. Nogle af os er langt væk fra venner og familie, andre har ansvar, som tynger os. Nogle af os prøver at vænne os til at være hjemme fra mission, andre er lige dimitteret fra gymnasiet eller lignende og er uvisse på, hvad der så skal ske.

Det kan virke ulogisk at føje institut til alt det andet. Mange af os har fra tid til anden tænkt over, om institut virkelig kan være en hjælp.

Svaret er *ja*.

Tusindvis af unge voksne verden over, mange af dem i livsomstændigheder, der ligner jeres, finder styrke, støtte, venskab og åndelig berigelse i institut. Her er blot to eksempler på helt utrolige unge voksne, der trods alle deres udfordringer ved, at institut er for dem.

Institut er godt for hjertet

Aric fra Toronto i Ontario fortæller sin historie

Aric (på billedet øverst til højre) er ph.d-studerende på University of Toronto, hvor han arbejder med hjer-tevæv og regenererende medicin.

I beskrivelsen af sin forskning siger han: »Visse typer stamceller kan udvikles til hvad som helst i kroppen. Vi kan lægge stamceller i en petriskål og dyrke dem som hjerteceller. Efter to uger begynder de selv at slå. Vi bruger dem derefter som modeller for forskellige sygdomme og afprøver forskellig medicin på dem. Det er mit mål, at vi en dag kan udvikle et hjerte i et laboratorium som dette.«

Aric oplevede en forandring i hjertet under sin mission i Belo Horizonte i Brasilien. »Da jeg tjente som missionær, lærte jeg at lytte til og følge Ånden. Det har hjulpet mig til at lære

**Hvordan
kan Kirkens
institutklasser
være en velsignelse
i jeres liv?**

at studere og lære, hvordan jeg anvender det.« Han ændrede sig så meget, at han var bekymret for at vende hjem. »Jeg vidste ikke rigtigt, hvad jeg skulle eller være,« indrømmer han. »Jeg skulle genlære, hvordan man opførte sig i visse situationer. Det hjalp at gå til institut.«

Det sociale netværk var vigtigt for Aric. »Jeg har været i stand til at blive

venner med folk, der havde brug for venner. Jeg har været i stand til at trøste mennesker, der havde brug for at blive trøstet. Det er vigtigt for mig at hjælpe andre, men det er også vigtigt for mig at føle det fra andre mennesker.«

Han laver sjov med, hvor længe han har gået til institut, men han bliver ved med at komme. »Hver gang jeg går derhen, kan jeg mærke, at Ånden er der. Og det hjælper mig til at blive et bedre menneske, være på gode steder og klare mig godt på mit arbejde.«

Aric sammenligner sit arbejde med institut. »Hvis vi lægger en celle i et godt miljø, finder der en indre proces sted i cellen, som gør, at den bliver mere modtagelig for de positive ændringer eller signaler, vi gerne vil give den. Over tid ændrer cellen sig – morfologisk bliver det noget bedre, noget større end sig selv. For mig er det noget meget, meget særligt. Hvis jeg sætter mig selv i de rette omgivelser, bliver jeg mere modtagelig for de åndelige aspekter ved livet og mindre modtagelig for den negative indflydelse, verden kan have.«

Han afslutter: »Gud findes. Det er noget, jeg kan mærke dybt inden i mig selv. Jeg har ikke altid følt hans kærlighed i mit liv. Jeg er begyndt at indse, at det skyldes nogle beslutninger, jeg havde truffet. Jeg ved, at han er der for at hjælpe mig, og at han virkelig ønsker, at jeg bliver den bedste mulige udgave af mig.«

Institut hjælper mig med at huske Kristus

Veronica fra Madrid i Spanien fortæller sin historie

Da Veronica (på billedet nedenfor) var 17 år, døde hendes tvillingesøster i hendes arme. Tre år efter søsterens død var Veronica alene og kæmpede sig igennem livet, og hun begyndte at gå ture for at få sin sorg lidt ud

DET LEDERE VED OM INSTITUT

Alle unge voksne, der ikke har en eksamen fra en af Kirkens skoler eller et institutkursus, bør opfordres til at indskrive sig til og fuldføre institut.

Lokale ledere rådfører sig med hinanden om at lægge en god plan for at finde og invitere hver eneste af de unge voksne til at blive indskrevet i institut. Seminar- og institutpersonale er forberedt på at assistere præstedømmeledere i disse bestræbelser.

De mest effektive tiltag omfatter følgende:

- **Præstedømmeledere** er initiativtagere.
- **Personlige invitationer** gives til de unge voksne.
- Ledere bruger et **ansvarlighedssystem** for at rapportere om invitationerne.

af systemet. Hun havde altid troet på Gud, så hun bad en dag, mens hun gik: »Herre, hvorfor gør du dette imod mig?«

I det øjeblik så hun op på en SDH-kirkebygning, som hun var gået forbi. Det var første gang, hun rigtig så den, så hun blev nysgerrig. Hun gik indenfor og præsenterede sig selv for to søstermissionærer, der underviste hende senere på ugen.

Veronica fortæller, at hun efter første lektion rejste sig op og sagde: »I er skøre«, og så gik hun. Det ville hun ikke have noget med at gøre, men senere begyndte hun at tænke over det igen.

»Jeg tror, det var første gang, at jeg bad så meget. Jeg følte, at Gud sagde: »Jeg giver dig denne mulighed, så du kan lære mig bedre at kende. Vil du ikke det?«

Det besluttede hun sig for, at hun gerne *ville*. Til trods for, at hun mistede sit hjem og sit job på grund af evangeliet, blev hun døbt. Selvom hendes liv til tider fortsatte med at være svært, satte hun sin lid til Herren. »Inden jeg kendte til Kirken, begyndte jeg at græde eller blev vred, hvis jeg ikke vidste, hvordan jeg skulle betale min husleje. Men nu ved jeg, at Herren vil hjælpe mig.«

I Veronicas patriarkalske velsignelse fik hun at vide, at hun skulle tjene som missionær, men hun havde ingen nederdele og ingen penge at købe nogen for. Et medlem af De Halvfjerds og hans hustru rejste igennem

området og hørte om hendes behov. Hustruen havde følt sig inspireret til at tage ekstra nederdele med på turen, og hun gav mange af dem til Veronica. Hun opfordrede også Veronica til at deltage i institut. Da Veronicas biskop fik et institutprogram i gang i deres område, begyndte hun at komme regelmæssigt.

Institut har givet hende fred og glæde. »Det, jeg nok bedst kan lide ved institut, er, at vi i løbet af ugen har mange forskellige ting at gøre. Vi har søndagene til at forny vores pagter med vor himmelske Fader. Men hvad har vi mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag? Jeg er taknemlig for, at vi har institut mindst en gang om ugen, for det er en måde at huske Jesus Kristus på. Institut er en af de måder, han hjælper mig til at gå frem på.«

Og Veronica kom på mission. I oktober 2016 tog hun af sted for at tjene i Osorno-missionen i Chile.

Hun siger: »Jeg ved, at jeg er her i dag på grund af Herren. Jeg ved, at han har forberedt en fuldkommen plan for enhver af os. Han vil give os muligheder hele livet. Jeg kan mærke hans kærlighed hver dag, selvom jeg

INVITER DE UNGE VOKSNE TIL INSTITUT: EN SUCCESHISTORIE

Det er et af Kirkens mål at invitere alle unge voksne til at deltage i institut. Alt afhængigt af staven bør denne indsats involvere adskillige ledere:

- Institutkoordinatorer
- Medlemmer af stavspræsidentskab og biskopper
- Institutundervisere
- UV-repræsentanter
- Studerende

En lille by i New Zealand er et fint eksempel på, hvordan ledere i en stav arbejdede sammen om at skabe en institutklasse, der modsvarer de lokale behov bedre.

Biskoppen i Ngaruawahia Menighed, Sam Higgins, ville gerne vide, hvordan han kunne hjælpe de unge voksne i sin menighed. Præsident Bobby Hamon, andenrådgiver i stavspræsidentskabet i Hamilton i New Zealand, foreslog institut, og han tog kontakt til Jonathan Warwick, der er institutkoordinator for det område.

Bror Warwick forklarer: »Til at begynde med foreslog vi mere reklame og personlig kontakt for at opmuntre de studerende til at tage rejsen på 30 til 45 minutter til Hamilton for at deltage i institutklassen der. Men alle følte, at det ville hjælpe dem med at føle sig hjemme, hvis de havde en klasse i Ngaruawahia.«

Med hjælp fra et seniormissionærægtepar stablede de en klasse på benene i Ngaruawahia. Den klasse er vokset fra to studerende til flere end 40.

Bror Warwick siger: »Institutklassen i Ngaruawahia er blevet et mirakuløst svar på bønner. Igennem klassen er de enkelte blevet mindet om, at Herren virkelig elsker hver eneste af sine børn, og han vil meget gerne komme med løsninger, der vil styrke deres vidnesbyrd om Jesus Kristus, hjælpe dem med en varig omvendelse til evangeliet og hjælpe dem til føle Jesu Kristi forsonings kraft i deres liv.«

I finder mere om disse lederes tanker om denne succesfulde oplevelse og hjælp til at arbejde bedre sammen for at styrke de unge voksne i jeres stav på lds.org/go/81747.

sommetider siger: »Fader, hvorfor sker det her for mig? Men inden jeg lægger mig til at sove, siger han: »Det sker af denne grund. Læg dig nu til at sove.« Jeg elsker ham også. Måske har jeg skullet igennem alt det, jeg har, for at komme til at elske ham så meget.« ■

INSTITUT ER FOR MIG – VIDEFORTÆLLINGER

Læs Arics, Veronicas og andre unge voksnes historie på lds.org/go/81749.

GØR INSTITUT TIL EN PRIORITET

»Tænk over det. Der vil I finde venner, mærke Ånden og styrke jeres tro. Jeg lover jer, at dersom

I deltager i institut og studerer skriften flittigt, vil jeres evne til at modstå fristelse og modtage vejledning fra Helligånden i alt, hvad I gør, blive styrket. Det løfte giver jeg jer.«

Præsident Thomas S. Monson, 21. april 2009, si.lds.org.

Seminar: Der, hvor vi skaber **TILKNYTNING**

På mange måder er seminar der, hvor ting knyttes sammen.

David A. Edwards
Kirkens Tidsskrifter

Føler I jer sommetider isoleret, når I prøver på at forstå livet, jeres prøvelser og skrifterne? Hvis det er tilfældet, er én måde at bugt med den følelse på at skabe tilknytning. Et af de bedste steder at gøre det er i seminar. Her er nogle af de forbindelser, I kan skabe der.

Forbindelse med andre mennesker

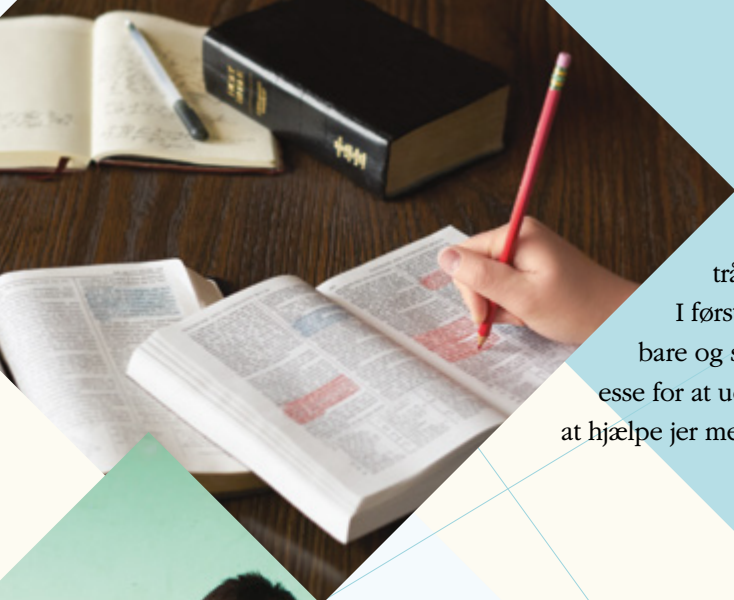
Seminar er en storslået påmindelse om, at I ikke er alene. Og det er et storartet sted at skabe tilknytning til andre i et trygt og støttende miljø.

Uanset om I mødes hver dag i et klasseværelse eller deltager hjemmefra eller gennem onlinestudium, så forbinder seminar jer med andre unge og en omsorgsfuld lærer. Disse mennesker kan få det bedste frem i jer. I kan udforske skrifterne, stille spørgsmål, se efter svar, dele tanker og fortælle om jeres følelser og erfaringer. I kan grine, græde og synge sammen – og måske spise sammen (spørg jeres lærer, er svaret nej, så pyt med det).

Tilknytning til skrifterne

Selvom skrifterne måske blev skrevet for mange år siden og meget langt væk, hjælper seminar jer til at række ud over tid og rum og virkelig knytte jer til dem. Det hjælper jer til at forstå ligheder og forskelle mellem verden, som den var og som den er nu. Og det hjælper jer til at se konsistensen i Guds budskab til hans folk og verden. På den måde kan seminar hjælpe jer til at se, hvordan Gud kan tale til jer gennem skrifterne og Ånden for at give jer personlig tilpasset vejledning. Det hjælper også til at gøre skrifterne til en livslang ven – en konstant kilde til trøst, råd og hjælp.

Forbind skrifterne med hinanden

Hvad har Alma med Matthæus at gøre? Har Esajas noget at gøre med Lære og Pagter? Seminar hjælper jer til at se den røde tråd, der binder alle evangeliets lærdomme sammen i skrifterne. Når I først er begyndt at se disse forbindelser, bliver skrifterne både brugbare og spændende og velkendte og familiære. Det kan anspore en interesse for at uddybe disse forbindelser skrifterne imellem. Og seminar er der for at hjælpe jer med dette.

Forbind jeres fortid og fremtid

Den, I er nu, har måske hørt om *den, I kan blive*, men det kunne være rart, hvis der var en sammenhæng mellem de to. Igennem seminar kan I få en bedre ide om, hvem det er, *I kan blive*. Det kan for eksempel være, at I kan se, hvordan *I som fremtidige missionærer* bruger skrifterne til at undervise folk om evangeliet, fjerner deres betænkeligheder og hjælper dem med at ændre deres liv. Måske får I et glimt af, hvordan I som *fremtidige forældre* sår en kærlighed for skrifterne i jeres børns hjerte. Det kan også være, at I begynder at forstå, hvordan et fokus på sandheder i skriften kan hjælpe jer i jeres *fremtidige kaldelser i Kirken* til at tjene, undervise og inspirere andre. Og selvfølgelig vil I se, hvordan jeres *fremtidige jeg* vil opleve glæde, fred og inspiration ved at gøre det til en vane at studere skriften dagligt.

Kom i kontakt med jeres sande jeg

Jeres sande jeg er den del af jer, som ved, hvem I er, hvor I kommer fra, og hvem jeres himmelske Forældre er. Jeres sande jeg ved også, hvad jeres egentlige potentiale er, hvilken kraft I allerede besidder, og den store kraft, I kan få adgang til, dersom I træffer de rette valg.

Når I gennem seminar mestrer læresætningerne i skrifterne og føler Helligånden bekræfte sandheden af dem i jeres hjerte, vil I uddybe denne kundskab. I vil også føle Ånden tilskynde jer til at handle – omvende jer, tjene, bede, lære og gøre alt, hvad der står i jeres magt for at skabe en tilknytning med det bedste i jer og det, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus ved, at I kan blive.

Forbindelse til vor himmelske Fader

I styrker jeres forbindelse til vor himmelske Fader, når I beder til ham, lærer af ham og Frelseren og lever, som de ønsker af jer. I seminar lærer I, hvordan vor himmelske Fader taler til jer igennem skrifterne og Helligånden, som kommer til jer, når I studerer skrifterne oprigtigt. Seminar giver jer også rig mulighed for at bede, granske, bære vidnesbyrd og skabe mange andre forbindelser til vor himmelske Fader.

Se, hvordan disse unge skabte forbindelser

Marlou

Hver gang jeg er til seminar, ved jeg, at vor himmelske Fader elsker og bekymrer sig om mig! Deltagelse i seminar har velsignet mig med en bedre forståelse af, hvem jeg er, og hvorfor jeg er her. De principper og læresætninger, jeg har lært om i seminar, har hjulpet mig til at træffe retskafne valg. Jeg er mere afklaret med at skulle tjene som fuldtidsmissionær nu og glæder mig til at dele evangeliet med andre.

Marlou T. er 20 år og fra Sorsogon i Filippinerne

Jeg var aldrig særlig aktiv i Kirken, mens jeg voksede op. Jeg havde ikke et fast vidnesbyrd. Men efterhånden som jeg deltog i seminar hver dag, lærte jeg, at man kan bede og blive trøstet og få svar. Jeg blev i stand til at forholde mig til historierne i skriften. Jeg tror ikke, at jeg nogensinde havde læst et kapitel på egen hånd, inden jeg begyndte i seminar. Jeg lærte evangeliets grundlæggende principper, fordi jeg tilmeldte mig seminar. Jeg kunne altid finde fred i seminar. Jeg kan slet ikke lægge nok vægt på, at seminar er vejledt af Herren.

Brynn W. er 17 år og fra Idaho i USA

Brynn

Gennem mine år i seminar har jeg lært en masse om, hvor jeg kommer fra, hvorfor jeg er her, og hvad jeg bør gøre. Seminar har lært mig at stille spørgsmål og finde svar. Førhen var det meget svært at anvende skrifterne på mig selv. Men vi drog paralleller til vores liv i alle lektioner, så jeg lærte ikke kun historierne i skriften, men jeg indså også, at mit liv er en del af den historie, og at profeterne har givet vejledninger til mig. På grund af det er det lettere for mig at søge på rette måde og træffe gode beslutninger.

Anastasia V. er 18 år og fra Moskva i Rusland

Anastasia

Min kærlighed til standardværkerne voksede enormt for hvert år i seminar. Denne kærlighed gav mig et større ønske om at gøre, hvad vor himmelske Fader ønsker, at vi gør. Han hjalp mig til at føle kærlighed for mine medmennesker. Jeg havde mulighed for at dele evangeliet med alle dem omkring mig. Igennem seminar, et program, der er inspireret af Gud, blev jeg i stand til at komme ud af de vanskeligheder, verden bød på. Vor himmelske Fader hjalp mig til at vide, hvilken slags datter han ønsker, at jeg skal være, hvad jeg bør fokusere på, og hvordan jeg bør handle.

Mirian (i midten)

Mirian C. er 18 år og fra Guatemala i Guatemala

I de sidste par år har jeg kæmpet med klinisk depression og angst. Sidste år var det værste lavpunkt. Mit vidnesbyrd svandt, og seminar var det eneste, der holdt mig oppe. Jeg mødte nogle piger, der hurtigt blev mine bedste venner. Skrifterne begyndte at give mening for mig. Og vores lærer underviste os på sådan en måde, at beretningerne i Det Nye Testamente om Jesus Kristus for så længe siden blev relevante for vores teenageliv. Jeg lærte min Frelser og vor himmelske Fader at kende. Langsomt blev mit vidnesbyrd ikke alene genvakt, det blev også stærkere og mere urokkeligt. Min kamp med mit mentale helbred er ikke ovre, men på grund af seminar har jeg fået håbet igen. Jeg har et vidnesbyrd om Jesus Kristus, jeg ved, at han lever, og han kan bære vores byrder, hvis vi kommer til ham. Uden seminar ville jeg ikke have fået den velsignelse.

Jalee

Jalee D er 16 år og fra Colorado i USA

Inden mit første år i seminar forstod jeg ikke, hvorfor vi er nødt til at studere skrifterne. Jeg tænkte, at de kun indeholdt kedelige historier. Men takket være seminar har jeg opdaget, at hver historie indeholder noget værdifuldt, som jeg kan bruge i mit liv lige nu. Jeg har et ønske om at fortsætte med at lære af skrifterne.

Oscar B. er 15 år og fra Limón i Costa Rica

Oscar

Jeg blev døbt i maj 2016. Jeg begyndte på mit første år i seminar senere samme år. Til at begynde med var jeg skeptisk, og jeg var ikke klar til at skulle stå tidligt op, men jeg følte mig tilskyndet til at tage af sted. Jeg var stadig lidt usikker på det med at genkende Åndens røst, men deltagelsen i seminar har hjulpet mig til at genkende den. Gennem Ånden ved jeg, at skrifterne er sande. Jeg ved, at Ånden tilskynder mig til at understrege de skriftsteder, der giver mening, og at der altid er en årsag. Skrifterne vejleder mig, når jeg er rådvild, og de lærer mig noget. Når jeg har en dårlig dag, kan jeg slå op i dem og gøre min dag bedre. ■

Shelby L. er 16 år og fra Montana i USA

Shelby

Hvordan kan I hjælpe med **TEMPELTJENESTE?**

Tempeltjeneste bringer jer og jeres kære glæde.

Megan Armknecht

Har I nogensinde glædet jer så meget til noget, at det kun kunne gå for langsomt med at komme i gang? Måske har I glædet jer så meget til at tage med jeres bror ind og se yndlingsholdet spille, eller måske har en ven inviteret jer til en forrygende koncert.

I 1840'erne gengav Gud en evangelisk sandhed, som gjorde Joseph Smith rigtig glad og begejstret. Han blev belært

om, at mennesker gennem den behørigke præstedømmemyndighed kunne udføre stedfortrædende dåb for dem, der ikke var blevet døbt i dette liv.

Læren om dåb for de døde var særlig spændende for Joseph, fordi hans storebror Alvin var død i en alder af 25 uden at være blevet døbt. Joseph havde været bekymret for, at Alvin var dømt til evig lidelse, fordi han ikke var blevet døbt i dette liv.

Men gennem åbenbaringerne om frelse for de døde lærte Joseph, at Alvin kunne blive døbt af en stedfortræder og dermed frelses i det celestiale rige (se L&P 137).

Del sandheden om dåb for de døde med andre

Det var ikke alene spændende nyt for familien Smith, det var også spændende for de andre hellige i Nauvoo i Illinois. Den 15. august underviste profeten Joseph Smith om ordinancen dåb for de døde ved en begravelse for Seymour Brunson. Joseph sagde, at tiden var inde til at fuldføre og genindføre den praksis, der havde været udøvet af de hellige i tidligere tider (se 1 Kor 15:29).¹

Da de hellige i Nauvoo hørte, at de kunne blive døbt for deres afdøde familiemedlemmer, blev de ellevilde. »I det øjeblik jeg hørte om det, fyldtes min sjæl af glæde,« sagde præsident Wilford Woodruff (1807-1898).²

Da de hellige først havde forstået, at de kunne udføre dåb for de døde,

ønskede de at få udført deres slægts-historie så hurtigt, de kunne. Mange skrev til familiemedlemmer for at samle navne på afdøde slægtninge. Eftersom der ikke var noget tempel på det tidspunkt, gik hundredvis ned til Mississippifloden for at udføre ordinancerne.

Dåb for de døde og jer

Begejstringen for tempeltjeneste og dåb for de døde lever stadig i dag. Der er templer rundt om i verden, og tempeltjeneste åbner døren til frelse for *alle*. Det er virkelig en gave.

Akkurat som de hellige i Nauvoo kan I samles med jeres venner og familie og udføre stedfortrædende dåb for dem, der er døde. I kan tage jeres familie med til templet. Det betyder, at I ikke alene kan tage jeres *levende* familie med til templet, men også jeres kære afdøde. Hvis jeres familie ikke kan komme i templet, kan I bede venner, ledere eller kvorums- og klasse-medlemmer om at tage med jer.

Det gør en glad at tage til templet med sine nære og kære. Det binder familier sammen, det giver fred og minder os om, at Gud elsker os alle, og han tilbyder alle sine børn frelse.

Og det er noget, vi alle kan glædes over. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. Se Matthew S. McBride, »Letters on Baptism for the Dead«, 29. maj 2013; history.lds.org.
2. Wilford Woodruff, i *Deseret News*, 27. maj 1857, s. 91.

FORENING AF VORES FAMILIE

»Hvis de unge i hver eneste menighed ikke

blot tager i templet og udfører dåb for deres afdøde, men også arbejder sammen med deres familie og andre medlemmer af menigheden om at finde navne til de ordinancer, som de udfører, vil både de og Kirken blive meget velsignet. Den evige velsignelse ved at blive forenet med jeres egen familie er næsten ufattelig.«

Ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum, »Rødder og grene«, *Liahona*, maj 2014, s. 46-47.

Charlotte Larcabal

Kirkens Tidsskrifter

Ved I godt, at familiebøn er et bud? Jesus Kristus *bød* nefitterne at »bed[e] i [d]eres familie til Faderen« (3 Ne 18:21).

Siden da har profeter og apostle gentaget denne belæring. Ældste Richard G. Scott (1928-2015) fra De Tolv Apostles Kvorum belærte for eksempel om at gøre det til »en prioritering i hverdagen, der ikke står til forhandling.«¹

Familiebøn er vigtigt! Den er også nøglen til at komme nærmere på hinanden og vor himmelske Fader. Og det er ikke blot op til mor og far. I kan have en stor indflydelse på jeres familie! I kan være forkæmpere for familiebøn.

VÆR EN FORKÆMPER

Hvad er en forkæmper for familiebøn? En forkæmper er en, der kæmper for en sag, en talsmand eller en forsvarer. Så en forkæmper for familiebøn er en, der kæmper for, står for og forsvarer familiebøn. Tror I, at I kan gøre det?

Her er nogle tips til, hvordan man kan være forkæmper for familiebøn:

Ti råd fra unge, der kan føre jeres familie til nye knæhøjder.

FORKÆMPERE

for familiebøn

1. Prøv at lade være med bare at gentage de sædvanlige bønner, når det bliver jeres tur til at bede. *Janel S. er 14 år og fra Idaho i USA*

2. Skriv en liste over ting, I har brug for at bede om som familie. *Samantha B. er 17 år og fra Alabama i USA*

3. I min familie prøver vi altid at give mere udtryk for taknemlighed end at bede om noget. Vi prøver altid at have en taknemlig indstilling mod vor himmelske Fader, så det prøver jeg at hjælpe mine søskende med. *Karla S. er 17 år og fra Tijuana i Mexico*

4. Mind alle om det. Hvis jeres familie ikke er så gode til at bede sammen, kunne det være godt at begynde med personlige bønner. *Camille G. er 18 år og fra Alabama i USA*

5. Stå op nogle minutter før om morgenen for at sikre jer, at I får bedt sammen som familie, inden I tager af sted. I kan sætte en alarm til at minde jer om, at det er tid til familiebøn. *Tess Z. er 16 år og fra Texas i USA*

6. Lyt til de ord, de andre siger, og gentag dem i jeres hoved. Se så, hvad I kan huske fra bøn- nen bagefter. At sige »amen« betyder, at man er enig med det, der bliver sagt. Jeg vil virkelig gerne vide og forstå, hvad jeg samtykker i. *Grace M. er 14 år og fra Californien i USA*

7. Hav en god indstilling til familiebøn. Tænk ikke på det som noget, der bare skal overstås, inden I går i seng. Husk, at familiebøn kan knytte jeres familie tættere sammen. *Ranoah H. er 17 år og fra Alabama i USA*

8. Prøv at hjælpe alle jeres søskende. Bare det at have en god indstilling og være et godt eksempel kan gøre en masse. *Will W. er 14 år og fra Californien i USA*

9. Tænk over, hvad I gerne vil bede om, inden I beder. *Lyric A. er 13 år og fra Arkansas i USA*

10. Husk, at der ikke er noget, der kan være vigtigere end det. Det er rigtig vigtigt at bruge tid sammen med jeres familie og sørge for at tage jer tid til at læse skrifterne og bede. *Isaac S. er 14 år og fra Californien i USA*

NOTE

1. Richard G. Scott, »Gør udøvelsen af tro til din første prioritet«, *Liahona*, nov. 2014, s. 93.

»Der er intet smukkere syn i hele verden end at se en familie, der beder sammen.«

Præsident Thomas S. Monson,
»Kom til ham i bøn og tro«,
Liahona, mar. 2009, s. 3.

Beslutningen

→ OM AT VÆRE ←

trofast

Disse fire beslutninger kan være meget gavnlige for jer.

En af de største udfordringer, jeg havde som barn, da jeg voksede op i Guatemala, var fattigdom – åndelig fattigdom, fordi vi ikke kendte til evangeliet, og timelig fattigdom på grund af mangel på penge. Min mor døde, da jeg var fem år, hvilket gjorde, at min far stod alene med fire små børn, han skulle tage sig af. Eftersom min far ønskede at holde sammen på os, måtte han uddelegere nogle huslige pligter til os børn.

Jeg var den ældste og fik til opgave at forberede frokost og aftensmad til familien hver dag. Til at begynde med var det svært, men jeg lærte at lave lidt mad. Min far gav mig hver dag 25 cents til at købe mad for. Så købte jeg et pund bønner for 6 cents og et pund ris for 7 cents. Så købte jeg kul for 5 cents, som jeg skulle bruge til at koge det hele, og for to cents pindebrænde og tortillas for 5 cents. Det gjorde jeg hver dag, og hver dag spiste vi tortillas med ris og bønner. Selv dengang var 25 cents ikke mange penge, men vi klarede os nogenlunde.

Udfordringen var, hvordan vi skulle bryde fattigdommens greb. Og det handler i bund og grund om beslutninger – valget om at gøre noget bedre med mit liv. Som individer træffer vi altid beslutninger, selv når vi ikke tror, at vi gør det. Vi *vælger* for eksempel at tro. Sommetider kan vi føle os forvirrede, når vi står mellem det, verden lærer os, og det, Jesus Kristus lærer os. Men den bedste kilde til vejledning i vores liv er Jesu Kristi lære. Da jeg traf beslutninger på basis af den lære, kunne jeg føle Herrens hånd i mit liv.

Ældste Enrique R. Falabella

De Halvfjerds

Udfordringen var, hvordan vi skulle bryde
fattigdommens greb.

Og det handler i bund og grund om beslutninger
– valget om at gøre noget bedre med mit liv.

Jeg vil gerne fortælle jer om fire beslutninger, der har haft en afgørende betydning for mit liv. Hvis I træffer de samme beslutninger og holder fast i dem, vil de også være en velsignelse for jer: (1) beslutningen om at blive døbt, (2) beslutningen om at tro på Jesus Kristus og forblive aktiv i Kirken, (3) beslutningen om at stole på Herrens løfter og (4) beslutningen om at være trofast og følge profeternes råd.

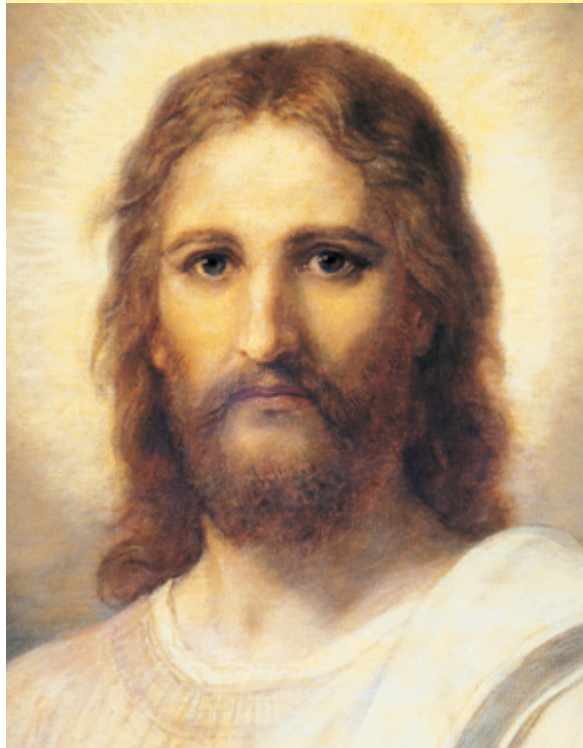
→ Beslutningen om at blive døbt

Da jeg var 12 år, begyndte missionærerne at undervise mine søskende og jeg. Til at begynde med deltog min far ikke. Han sad bare i det bagerste rum bag et gardin og lyttede. Men så læste han en pjece fra Kirken, der beskrev, hvordan en mand og en kvinde, der var viet med den rette myndighed, kunne leve sammen for evigt. Det fangede hans opmærksomhed, for selvom hans kone var død, ville han gerne være sammen med hende igen. Da han fandt ud af det, besluttede han sig for at blive døbt. Og hele familien blev døbt.

Det nyvundne evangeliske perspektiv hjalp mig til at se, at det var muligt at opnå bedre ting i livet, hvis jeg anvendte det og var lydige. Jeg traf en personlig beslutning om, at jeg ville gøre det, der var nødvendigt for at blive på Herrens vej.

→ Beslutningen om at tro på Jesus Kristus og forblive aktiv i Kirken

Jeg husker specifikt, at jeg gav det løfte en dag, jeg sad i kirken og ventede på, at et dåbsmøde skulle begynde. Da jeg sad og grundede over Kristi lære, fik jeg en stærk følelse af glæde, der sagde mig, at alt, jeg havde lært af missionærerne, var sandt. I det øjeblik lovede jeg i al stilhed Gud, at jeg altid ville sætte min lid til ham og forblive aktiv i hans kirke hele mit liv, hvis det indebar, at jeg fortsat ville føle den glæde, der kommer fra Helligånden. For mig indebar det løfte ikke blot at komme i kirke hver uge, men også at sætte min lid til Herrens lære, skrifterne, de levende profeter og i særdeleshed min Frelser, Jesus Kristus.

→ Beslutningen om at stole på Herrens løfter

Det var relativt tidligt i mit liv, at jeg traf denne vigtige beslutning om at stole på Herrens løfter. Siden da har min beslutning vist sig at være meget gavnlig for mig. Når som helst tvivlen har meldt sig eller der er dukket et spørgsmål op, har jeg været i stand til at tænke tilbage på det løfte, jeg gav, og jeg har grundlagt mit liv på den forpligtelse. En tidlig beslutning om at holde standarderne kan hjælpe jer til at træffe de rette valg, når tvivlen eller problemerne melder sig.

Jeg havde en mindeværdig oplevelse, da jeg var studerende. Jeg har altid arbejdet hårdt i skolen for at lære og forberede mig på fremtiden. Jeg vidste, at skulle jeg ud af fattigdommen, var jeg nødt til at skabe mig en karriere, der kunne åbne for nye muligheder i livet. Jeg vidste også, at for at få en sådan karriere var jeg nødt til at fokusere på min uddannelse.

Selvom uddannelse var vigtig for mig, traf jeg det personlige valg ikke at studere om søndagen. Som medlem af Kirken vidste jeg, at Herren har sagt, at sabbatten er

hans og ikke vores dag. Jeg prøvede på at træffe meningsfulde valg om, hvad jeg skulle gøre på denne særlige dag. Men selv efter jeg havde truffet denne beslutning, blev jeg til tider fristet til at bøje min egen regel, især når jeg havde en eksamen, som nærmede sig. Jeg tænkte måske: »Det er ikke så slemt, det er jo bare mit studie. Jeg kan gå i kirke om formiddagen og studere om eftermiddagen og aftenen.«

Men når jeg huskede på det løfte, jeg havde givet om at forblive aktiv og trofast mod Herrens profeters råd, blev det meget lettere at holde fast i min beslutning om ikke at studere om søndagen og i stedet bruge Herrens dag til tjeneste og til at mindes ham. Jeg havde allerede besluttet at være trofast, så for mig var det blot et spørgsmål om at tolke, hvad Herren havde sagt om sabbatsdagen og anvende de råd, så godt jeg kunne i mit liv.

I sidste ende klarede jeg mine studier godt og fik en god karriere, der hjalp mig til at kunne sørge for min familie. Jeg ved, at fordi jeg holdt mit løfte til Herren, har han velsignet mig til at kunne skabe et bedre liv.

→ Beslutningen om at forblive trofast og følge profeternes råd

For enhver af os er det at forblive trofast over for Herren et spørgsmål om at afgøre, i hvilken grad vi personligt tror på, at Jesus er Kristus, at dem, der skrev skrifterne, var inspireret af Gud, og at Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum virkelig er Guds tjenere. Når man ved, at åbenbaring gives i vor tid, og at profeterne er kaldet af Gud, bliver det lettere at være trofast mod evangeliet, når man støder på vanskeligheder.

Hvis I kan udvikle den slags tillid, vil I aldrig blive besværet af tvivl om, hvorvidt adfærd eller aktiviteter er passende eller ej. Alle disse overvejelser vil blive besvaret, når I søger svar gennem skrifterne, Ånden og profeterne – Herrens salvede tjenere. ■

PERSONLIG VÆRDI

Ligesom blomster er alle mennesker dyrebare,
uanset hvordan eller hvornår de blomstrer.

Ældste Robert D. Hales

De Tolv Apostles
Kvorum

SÅDAN VISER MAN KRISTENT MOD

En af jordelivets store prøver er, når vores **tro drages i tvivl eller kritiseres**. I sådanne stunder ønsker vi måske at tage hårdt til genmæle – og knytte næverne. Men når vi svarer vores anklagere, ligesom Frelseren gjorde, bliver vi ikke blot mere kristuslignende, **vi indbyder andre til også at føle hans kærlighed og følge ham**.

Som sande disciple må vores primære hensigt være andres velfærd, ikke at hævde os. Spørgsmål og kritik giver os en mulighed for at række ud til andre og vise, at de har betydning for vor himmelske Fader og for os. Vores mål bør være at **hjælpe dem til at forstå sandheden**, ikke at forsvare vores ego eller score point i en teologisk diskussion. Vores **dybfølte vidnesbyrd** er det stærkeste svar, vi kan give vores anklagere. Og sådanne vidnesbyrd kan kun bæres i **kærlighed** og **mildhed**. Vi bør være som Edward Partridge om hvem, Herren sagde: »Hans hjerte er rent i mine øjne, for han er ligesom Nathanael fordem, i hvem der ikke findes svig« (L&P 41:11). At være uden svig er at have en barnlig uskyld – at være **langsom til at tage anstød og hurtig til at tilgive**.

Til alle, der søger svar på, hvordan vi bør svare dem, der anklager os, siger jeg, vi bør **elske dem**. Deres race, livsopfattelse, religion eller politiske overbevisning uagtet, må vi elske dem, hvis vi vil følge Kristus og udvise den slags mod, han gjorde. Vi føler os ikke bedre end dem. Derimod har vi et ønske om gennem vores kærlighed **at vise dem en bedre vej – Jesu Kristi vej**. Hans vej fører til dåbens port, det retskafne livs lige og snævre vej og Guds tempel. Han er »vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6). Kun gennem ham kan vi og alle vores brødre og søstre arve den største gave, vi kan modtage – evigt liv og evig glæde. At hjælpe dem og være et eksempel for dem er ikke for den svage. Det er for den stærke. Det er for jer og mig, sidste dages hellige, der betaler prisen for at følge Kristus ved at svare vores anklagere igen med kristent mod. ■

Fra en tale holdt ved oktoberkonferencen 2008.

HVORDAN HAR I ANVENDT DETTE?

Vis dem venlighed, som Frelseren ville have gjort, så de kan lære jer rigtigt at kende og ikke bare dømme jer ud fra det, de har hørt. Hvis I kan mærke Frelserens kærlighed, vil det være lettere at håndtere situationen.

Samantha L. er 18 år og fra Chihuahua i Mexico

Den bedste måde er at være et godt eksempel for andre. De fleste af os har oplevet stunder, hvor vi har følt os alene eller bange. Når vi viser kærlighed, giver et knus eller et smil, hjælper vi både andre og os selv.

Yandri P. er 17 år og fra Chihuahua i Mexico

»Hvordan kan jeg hjælpe mine venner med at holde op med at bande og spille for meget videospil?«

Det kan være et ømtåleligt emne at hjælpe jeres venner med at overvinde problemer, for I ønsker ikke at fremstå prædikende eller dømmende. Selvom ingen situationer er helt ens, er det vigtigt at huske, at jeres eksempel har noget at sige. Andre vil lægge mærke til det, når I holder fast i jeres standarder, og dermed kan I øve en god indflydelse. Hvis jeres venner for eksempel bander, så sørg for, at I altid bruger et pænt sprog – det gælder også vittigheder og kommentarer. På den måde er I et godt eksempel på, at det er muligt at være sjov og sej uden at bande.

Jeres venner vil ofte bemærke jeres valg og respektere dem. Gode venner vil respektere jer for jeres valg, også selvom de ikke træffer de samme.

Men hvad nu hvis jeres ven ikke holder op med at gøre det, der bekymrer jer, selvom I er et godt eksempel? Ja, så er det vigtigt at huske, at jeres venner ikke kan læse jeres tanker. Sommetider *ved* de ikke engang, at noget af deres adfærd genererer jer. Hvis de efter et stykke tid ikke holder op, er det helt okay at bede dem om det på en venlig og respektfuld måde.

Uanset hvilke problemer jeres venner har, kan I øve en positiv indflydelse på dem ved at vælge ret. I kan invitere dem med til sjove og opbyggende aktiviteter. Hvis I er glade for at vælge det rette, vil folk lægge mærke til det.

Styrk jeres venner

Jeg underviste om sprog i GUF. Jeg tror, det virkede, i det mindste for en af mine gode venner. Vi må for det første vise et godt eksempel. I kan bede for jeres venner og om modet til på det rette tidspunkt at sige: »Er du ikke sød at lade være med at bruge grimme ord. Jeg udfordrer dig til at lade være med at sige noget groft i dag.«

Dante C. er 19 år og fra Puebla i Mexico

Bed, inden I taler med dem

For det første ville jeg bede, inden jeg tog en snak med ham eller hende. For det andet ville jeg tale med dem på en venlig og positiv måde, som at give dem et råd om ikke at reagere, når man er gal for eksempel. Mit eksempel vil også hjælpe dem til at bruge et pænere sprog.

Ndania B. er 18 år og fra Kimbanseke i Den Demokratiske Republik Congo

Vis dem noget bedre

I stedet for at irettesætte dem kan I hjælpe dem til at se, at de kunne gøre noget bedre. Indbyd dem til at lave nogle sjove, sunde aktiviteter med jer og tilskynd dem

til at få nogle bedre hobbyer, det kan

være at lære at spille på et instrument, lege med sine søskende eller hjælpe til derhjemme.

Ældste Cobabe er 19 år og ældste Allred er 19 år og de tjener i Hong Kong-missionen i Kina

Øvelse gør mester

Jeg ville bede dem om at bede om styrke og øve sig i at tale uden at bande eller bruge grimme ord. Jeg ville også fortælle, at overdreven tidsfordriv med videospil begrænser deres samvær med familie og venner, og de kan stoppe det ved at lave noget mere nyttigt og meningsfuldt. Hvis de tager sig selv i at begå en fejl, kan de bede om styrke og fortsætte med at øve sig, for øvelse gør mester.

Ozioma O. er 17 år og fra Abia i Nigeria

Påvirk dem i en god retning

Vi kan ikke kontrollere andres handlinger, men vi kan påvirke dem i en god retning. Vi kan leve som positive, kristuslignende eksempler og hjælpe dem omkring os til at komme til Kristus. Hvis vores venner træffer dårlige valg, kan vi foreslå et bedre alternativ og gennem vores ord og gerninger give udtryk for, at vi ved, hvordan man vælger rigtigt.

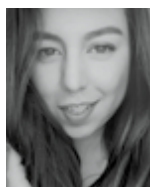
Mosiah M. er 17 år og fra Utah i USA

Lav en »bandekasse«

Noget, jeg kunne gøre for at hjælpe mine venner med at holde op med

at bande, kunne være at indføre en bandekasse, hvor man skulle lægge en krone i, hver gang man bander. Jeg kunne hjælpe mine venner med at begrænse deres overforbrug af videospil ved at invitere dem med til ungdomslejre, kirkeaktiviteter eller andre sjove ting. Jeg kan også præsentere dem for nye mennesker, der kan hjælpe dem med at være både sociale og aktive.

Owyn P. er 13 og fra Hawaii i USA

Omsorg for andre

At være et godt eksempel er det vigtigste, jeg kan gøre for at hjælpe nogle med at ændre en dårlig adfærd, for det giver ingen mening, hvis jeg bare gør det samme. Ellers vil de ikke tage mit råd eller synspunkt alvorligt. Jeg kan også hjælpe mine venner ved at forklare, hvorfor jeg ikke føler mig godt tilpas med deres opførsel. Hvis deres sprog er upassende, kan jeg hjælpe dem

VÆR ET EKSEMPEL I ÅNDEN

»Vi skal være et eksempel i ånden. For mig betyder det, at vi stræber efter at være venlige, taknemlige, tilgivende og velvillige. Disse egenskaber vil give os en ånd, som vil berøre dem omkring os.«

Præsident Thomas S. Monson, »Vær et eksempel og et lys«, *Liahona*, nov. 2015, s. 86.

med at se, hvilket indtryk de gør på andre mennesker ved at bruge den slags sprog.

Alejandra T. er 17 år og fra Chihuahua i Mexico

Bed

I kan bede for, at de holder op med at bande eller spille så meget. Bøn har aldrig skadet.

Joshua L. er 14 år og fra Oregon i USA

KOMMENDE SPØRGSMÅL

»Hvilke fritidsaktiviteter bør jeg have for at få mest ud af min fritid?«

Indsend jeres svar og, hvis I ønsker det, et billede i høj opløsning, inden den 15. september 2017 på liahona.lds.org (klik på »Submit an Article«) eller via e-mail til liahona@ldschurch.org.

Vedlæg venligst følgende information: (1) Dit fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed, (4) stav, (5) din skriftlige tilladelse og dine forældres skriftlige tilladelse (e-mail kan bruges), hvis du er under 18 år, for at trykke dit svar og foto.

Svarene kan redigeres af hensyn til længde og tydelighed.

Lori Fuller

Kirkens Tidsskrifter

Baseret på en virkelig hændelse

»For sandhed stå i retfærd's sag, og være tro mod hans bud« (Børnenes sangbog, s. 85).

»**H**ej, se her.« Jack trak et stykke foldet papir op af lommen. Jeg fandt det i et blad i morges.« Han foldede det ud og rakte det over mod Taran.

Men Taran kunne se, at det ikke var noget, han havde lyst til at se på. Han vendte sig væk og sagde: »Jeg har ikke lyst til at se på det.«

Jack trak på skulderen og stak papiret i lommen igen.
»Baby.«

Det tog Taran sig ikke af.

Da Taran kom hjem, hjalp han mor med at lave fladbrød til aftensmaden. Han trak en stol hen til køkkenbordet, og mor bandt hans forklæde.

»Mor,« sagde han, »da jeg var henne hos Ian, prøvede en af hans venner at vise mig et billede af en uden tøj

på. Jeg vendte mig om og gik væk.«

Mor satte dejskålen og gav Taran et knus. »Det var et rigtig godt valg. Tak, fordi du fortalte mig det.«

»Det var det, du sagde, vi skulle, til familieaften,« sagde Taran og klappede sine hænder med mel og tog dejen ud på køkkenbordet.

»Det er jeg glad for, du huskede. Er det første gang, nogen har vist dig sådan et billede?«

Taran nikkede.

»Jeg er rigtig glad for, at du fortalte mig det. Du ved godt, at du kan spørge om alt og fortælle mig alt, ikke? Selvom du har truffet et dårligt valg, vil jeg gerne vide det, så jeg kan hjælpe. Jeg bliver ikke vred.« Hun duppede lidt mel på hans næse.

Taran smilede og rynkede sin meledede næse. »Jep! Det ved jeg.«

Da de var færdige med at spise den aften, sagde far: »I dag var der en, der prøvede at vise Taran et grimt billede, den slags vi talte om til familieaften.«

Reenas hånd skød i vejret. »Det kan jeg godt huske, vi talte om!« Dhara var ikke gammel nok til at huske så meget, men hun nikkede også.

»Hvad gjorde du så?« spurgte Sonia Taran.

»Jeg lod være med at se på det og gik væk,« sagde Taran.

Mor nikkede. »Vi er virkelig glade for, at Taran traf så kloget et valg. Og vi er stolte af, at han fortalte mig, hvad der var sket.«

Far rakte over bordet for at give Taran en high five. »Sådan, kammerat.« Reena og Dhara klappede, og Sonia smilede bredt til Taran.

»Så for at fejre det har vi en belønning,« sagde far. Det fik *alle* til at juble.

Mor rejste sig og tog is ud af fryseren, og Taran og Sonia løb over og hentede skåle og skeer.

»Okay, makker,« sagde far og pegede på Taran med isskeen. »Hvilken smag vil du have?«

Da de alle sad med deres is, sagde mor: »Far og jeg vil gerne have, at I husker, at I kan fortælle os det, hvis der er noget, der nager jer, eller I har spørgsmål om noget som helst. Det gør os glade.«

»Og får vi så is?« spurgte

Sonia, mens hun tog en skefuld chokoladeis.

Mor grinede. »Sommetider. Men for det meste gør det os bare glade. Og det er nok.«

Taran nikkede og tog sin sidste bid is.

Det gjorde også ham glad, at han havde fortalt mor om det. ■

UDFORDRING

»Jeg vil kun læse og se det, som er behageligt for vor himmelske Fader«
(Mine evangeliske standarder).

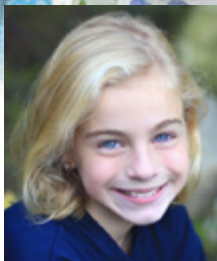
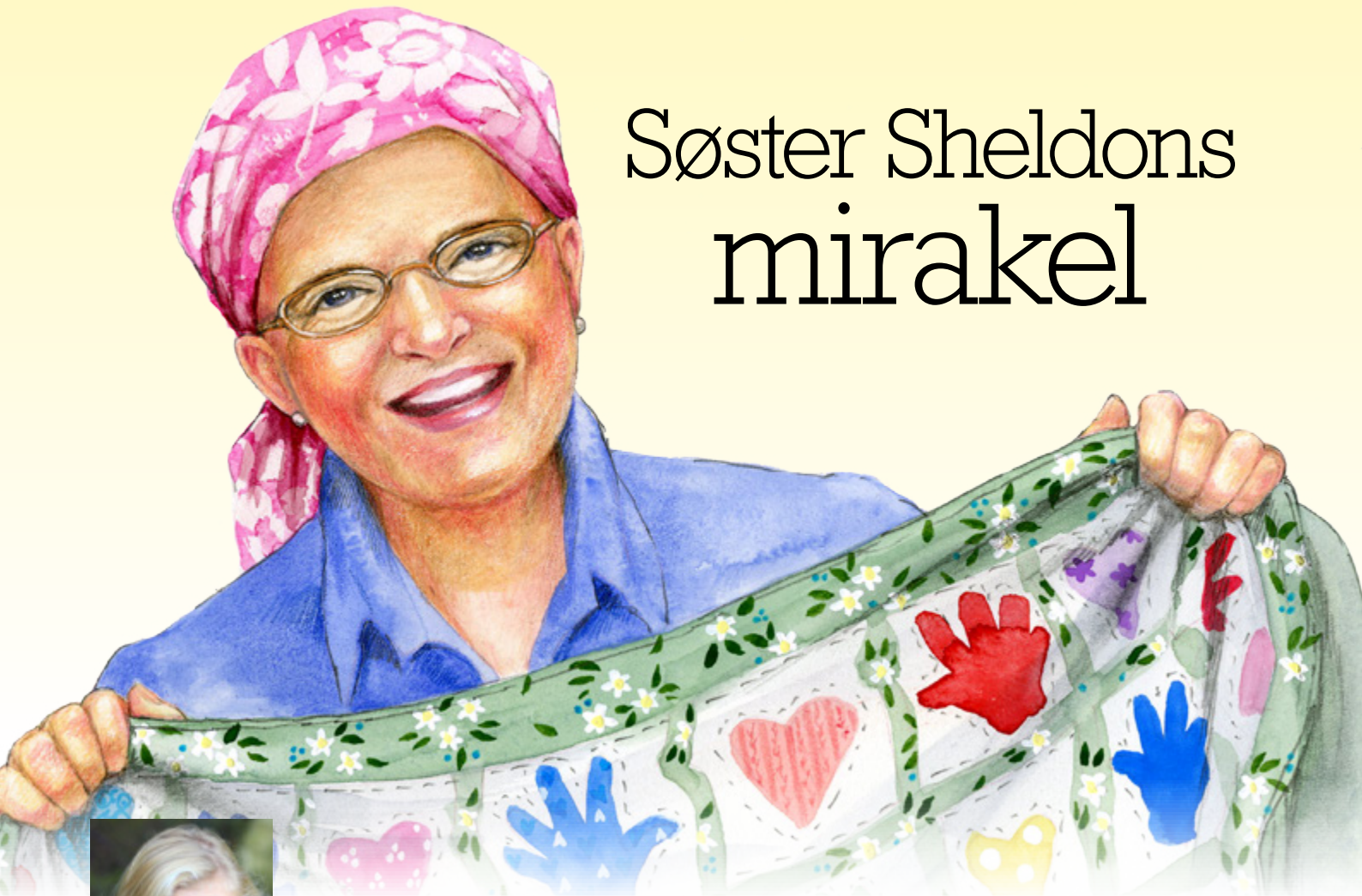
Øv jer i at sige nej, hvis nogen prøver at vise jer noget dårligt. Vend jer om og gå væk.

Tal med jeres forældre eller en voksen, I har tillid til om, hvorfor pornografi ikke er godt for os.

Læg en plan med jeres familie. Hvis I ser noget dårligt, så sig det til jeres forældre eller en voksen, I har tillid til, så hurtigt som muligt, så I ikke skal have det dårligt.

Jeg udfordrer mig selv til at ...

Søster Sheldons mirakel

Elyse D. er 10 år og fra Washington i USA

Søster Sheldon er den bedste primarypræsident nogensinde! Hun er fuld af energi og sjov. Når hun rejser sig til fællestid, råber vi alle: »Det er Sheldons fællestid« med jazzhænder og smil. Hun elsker det!

I begyndelsen af 2015 opdagede søster Sheldon, at hun havde kræft igen, for femte gang! Hun forklarede os, hvad kræft er, og hvad det gør ved en. Hun fortalte os, der nok var gange, hvor hun ikke kom i kirke, og at hun sikkert ville tabe sit hår. Hun bad os om at faste og bede for, at hendes kræft ville gå væk.

I den periode deltog vores Primary i hjælpende hænder-udfordringen, hvor vi klippede papirhænder ud og skrev, hvilke tjenester vi havde gjort. Søster Ashby i primarypræsidentskabet fik den ide at lave et tæppe af hjælpende hænder til søster Sheldon. Vi

ville alle gerne lade hende vide, at vi elsker hende, så Primary tegnede hænder og hjerter, og på aktivitetsdagen brugte pigerne dem til at lave et tæppe. Vi syede, strøg og lagde al vores kærlighed i det. Nogle af os bandt endda en snor om fingeren for at huske søster Sheldon.

Vi gav tæppet til søster Sheldon. Hun tog det med til kemoterapi, så hun kunne mærke vores kærlighed.

Den bedste del af det var, da søster Sheldon bar sit vidnesbyrd for hele Primary. Hun fortalte os, hvor meget vi betød for hende, og at hun elskede os. Hun vidste, at det for en stor del var på grund af os, at hun havde klaret sig igennem kemoen igen. Selvom jeg var bange for, at hun ikke ville klare det, så vidste jeg, at hun ville. I dag er søster Sheldon kræftfri! ■

Vær ligesom Nefi

Mason J. er 8 år og fra Utah i USA

En dag i Primary lærte jeg om, hvor trofast og retfærdig Nefi var. Så jeg besluttede, at jeg ville være ligesom Nefi.

Næste dag prøvede jeg at træffe bedre valg. Min bror slog mig. Jeg blev sur. Jeg havde lyst til at slå ham igen, men jeg besluttede mig for at være ligesom Nefi. I stedet for at slå igen gik jeg bare væk. Det hjalp mig til ikke at være sur.

En anden gang legede min bror med mit fly uden at spørge om lov, og jeg blev bange for, at han ville ødelægge det. Så jeg bad ham pænt om at lægge det tilbage, og det gjorde han!

Sommetider er det svært at træffe det rette valg, men jeg tænker på Jesu og Nefis eksempel. Jeg læser også i skrifterne hver aften, og det hjælper mig til at træffe gode valg dagen igennem. Jeg ved, at når vi er trofaste ligesom Jesus og Nefi, vil det gøre os glade. ■

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles
Kvorum

Hvordan kan jeg hjælpe **ALLE** med at føle sig velkomne i Primary?

Gud elsker alle børn. Vi er alle hans sønner og døtre. Vi er nødt til at være betænksomme og venlige. Nogle af vores venner kommer alene i kirke. Nogle kan ikke blive døbt, før de bliver voksne.

I kan række ud til dem, som føler sig alene eller udenfor.

Det kan gøre en forskel at kende navnet på en person.

Indbyd en til at sidde ved siden af jer.

Lad os åbne vores arme og hjerte lidt mere.

Hjælp dem, der er bange eller generte. Tænk på dem. Byd dem velkommen.

Se Neil L. Andersen, »Den, der tager imod dette barn i mit navn, tager imod mig«, Liahona, maj 2016, s. 49-52.

RÆK UD

til nye venner

Ældste Neil L. Andersen og hans hustru, Kathy, besøgte Den Demokratiske Republik Congo i Afrika. De holdt kirkemøder udenfor under teltpresenninger. Der var et stort hegn rundt om. Ældste Andersen kunne se børn kigge ind fra den anden side af hegnet. Søster Andersen spurgte ham: »Tror du ikke, at du skal invitere børnene indenfor?« Ældste Andersen gik op til manden med mikrofonen. Han bad manden om at invitere børnene indenfor og være med.

Børnene kom løbende! De smilede alle sammen og var glade for at være med til mødet.

Ældste Andersen har også fortalt en historie om en dreng ved navn Joshua, der kom andre børn i kirken i møde.

Da Joseph, en dreng fra Uganda, kom i kirke for første gang, havde han ikke noget familie der, der viste ham, hvor man gik hen. Så præsenterede missionærerne ham for Joshua.

Joshua sagde til Joseph, at han ville være hans ven. Han gav Joseph en sangbog til Primary og satte sig ved siden af ham. Derefter sang primaryklassen: »Jeg er Guds kære barn« for Joseph. Alle fik Joseph til at føle sig speciel, især hans nye ven, Joshua. Da de blev ældre, tjente Joshua og Joseph sammen som missionærkammerater.

Sådanne oplevelser mindede ældste Andersen om, at vi alle må række ud mod dem omkring os, der føler sig alene eller udenfor. ■

Jeg hjælper med glæde!

Jeg kan godt lide enchiladas, matematik og farven mintgrøn. Mine forældre er fra Burundi, et land i Østafrika. Jeg blev født i en flygtningelejr i Tanzania. Nu bor jeg i Utah i USA.

ET SÆRLIGT NAVN

Jeg taler engelsk og et sprog, der kaldes kirundi. Mit efternavn betyder »jeg vil altid være taknemlig for det, jeg har.« Jeg er taknemlig for, at mange af mine slægtninge også bor her i nærheden.

Amakuru!
Jambo!
Hello!

Jeg hedder Angelina!

FAMILIESJOV

På helligdage tager min familie og jeg hjem til min bedstemor og spiser middag. Vi spiser sambusaer (stegt dej med ris eller kød indeni). Så fortæller mine forældre historier, min onkel og fætter spiller trommer og min søster og jeg danser!

HJÆLP ANDRE

Når jeg bliver stor, vil jeg gerne være sygeplejerske. Men lige nu kan jeg hjælpe med at vaske tøj, skifte ble på min lillesøster og hjælpe min søster Sophie med hendes lektier.

Fra et interview af Jordan Wright fra Utah i USA

VIS DE NYE BØRN KÆRLIGHED

- Hvis I ikke taler deres sprog, så find en, der kan oversætte.
- Lær, hvordan man siger hej. På kirundi siger man »amakuru.« På swahili siger man »Jambo!«
- Inviter dem med til at lege med jer.

HJÆLPER NYTILKOMNE

Jeg kan også godt lide at hjælpe i Primary. Nogle af børnene i min gren taler kirundi derhjemme, og nogle taler swahili. Vi taler engelsk i Primary. Når der kommer nye børn, der kun taler kirundi, hjælper jeg med at oversætte for dem.

**SEND OS
ET HJERTE!**

Howan følger du Jesus ved at vise kærlighed? Send os et hjerte sammen med din historie og et billede tillige med dine forældres tilladelse. Send den via liahona.lds.org (klik på »Submit an Article«) eller e-mail til liahona@ldschurch.org.

Prøv dette forslag til en kristuscentreret aktivitet til familieaften.

Jesu navne

Her er en aktivitet for hele familien. Lær om Jesus Kristus ved at læse disse skriftsteder og skrive navne fra versene ind i de tomme felter. Derefter kan I tale om, hvordan I ved, at Jesus elsker jer!

Mosija 3:20

Jesus er vor _____ og Forløser. Han frelste eller forløste os fra død og synd gennem forsoningen. På grund af det har vi mulighed for at leve med vores himmelske Forældre igen en dag.

1

Jarom 1:11

Navnet _____ betyder »den salvede.« Dette navn for Jesus minder os om, at han var den konge, som profeterne og skrifterne havde talt om.

2

2 Nefi 2:28

En _____ er en mellemmand eller en, som hjælper med at løse problemer mellem folk. Eftersom vi alle synder, har vi alle brug for hjælp for at kunne bo sammen med Gud igen. Jesus kan hjælpe os med det problem. Han »formidler« for os og giver os chancen for at ændre os og få evigt liv, selv når vi har begået fejl.

5

Esajas 40:28

Jesus kaldes sommetider for _____ fordi han hjalp med at skabe denne smukke jord til os under ledelse af vor himmelske Fader.

6

Abraham 2:8

Inden Jesus blev født, blev han kaldt

_____ Israels Gud. Dette navn var så helligt, at det jødiske folk ikke sagde det højt, men i stedet brugte de andre navne såsom Herren for at tale om ham.

3

Salmerne 23:1-3

Jesus er den gode _____.
Han elsker os og ønsker at vejlede og beskytte os, akkurat som en hyrde tager sig af sin flok.

4

Johannes 8:12

Jesus er _____

Selvom der sker dårlige ting, kan vi føle fred og håb ved at lære om Jesus og følge hans lære. Han elsker hvert eneste menneske i denne verden – inklusive dig!

7

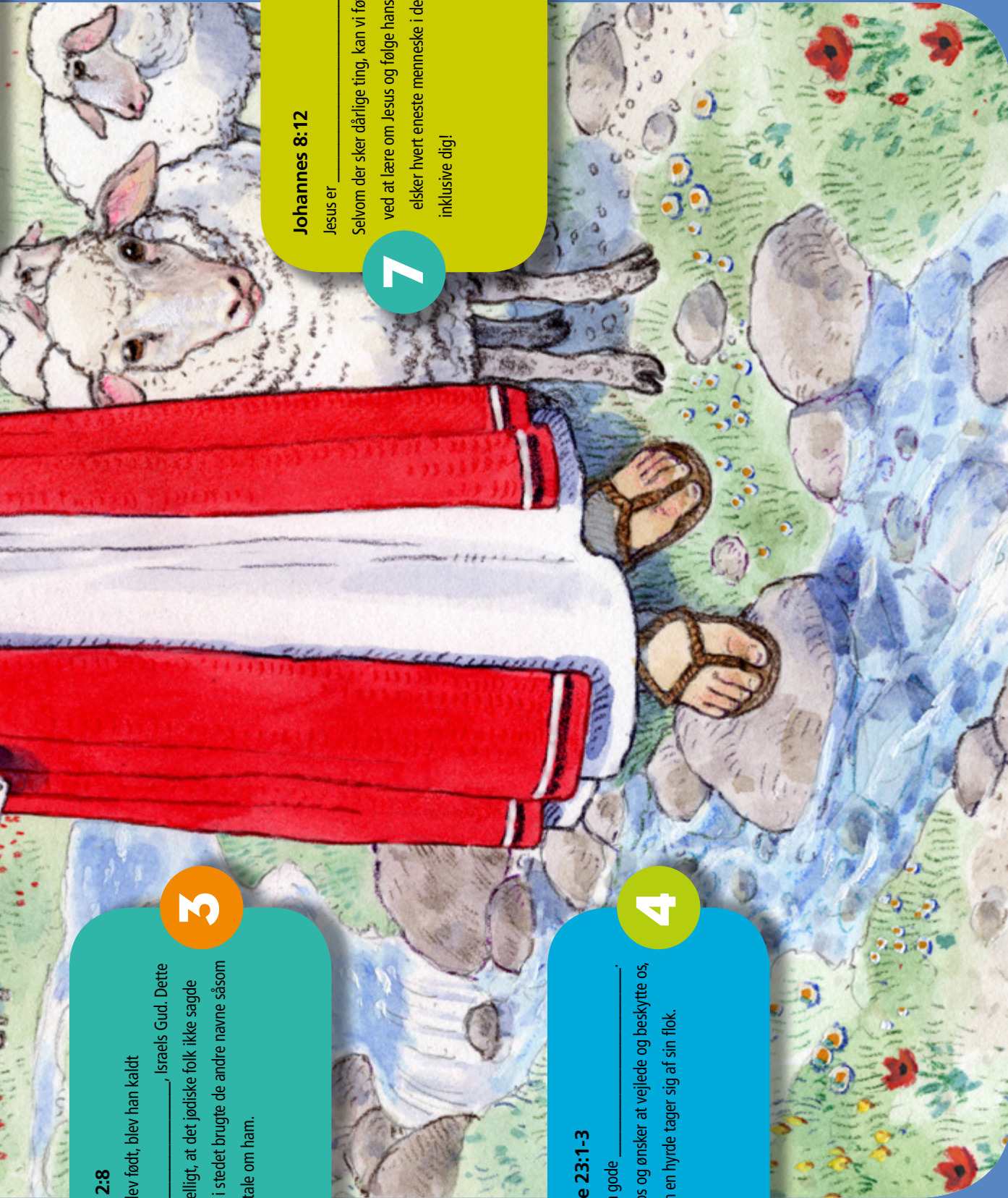

ILLUSTRATION: KRISTIN KWAN

|| kan også se en video på Mormon.org om de forskellige navne for Jesus Kristus.

Svar: Preiser, Messias, Jahve, Hyrde, Fornidler, Skaber, verdens lys.

Jesus tilgav

Kim Webb Reid

Jesus bad en dag. En af disciplene sagde til Jesus: »Herre, lær os at bede.«

Jesus fortalte sine disciple, hvordan man beder og bad vor himmelske Fader om at tilgive deres synder. Han sagde, at vor himmelske Fader ville tilgive dem, hvis de tilgav andre.

Peter spurgte engang Jesus om, hvor mange gange han skulle tilgive dem, som gjorde noget forkert. »Op til syv gange?« spurgte Peter.

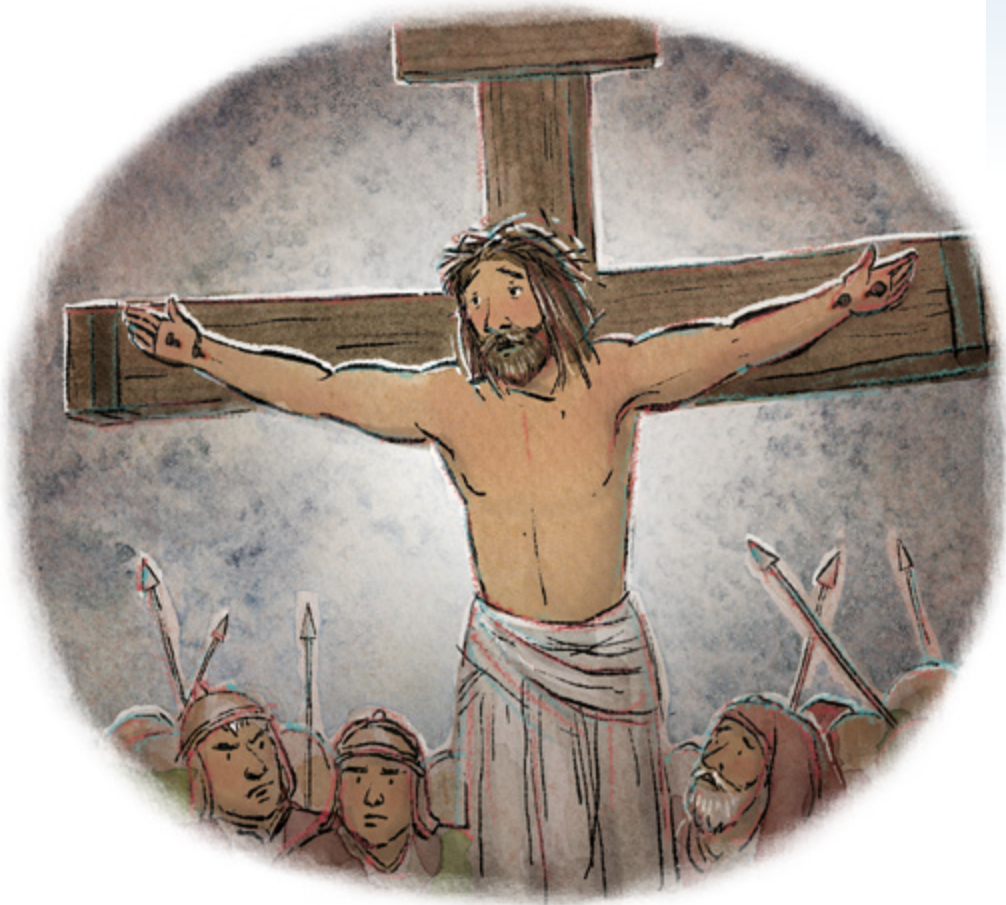
»Op til syvoghalvfjerds gange,« svarede Jesus.

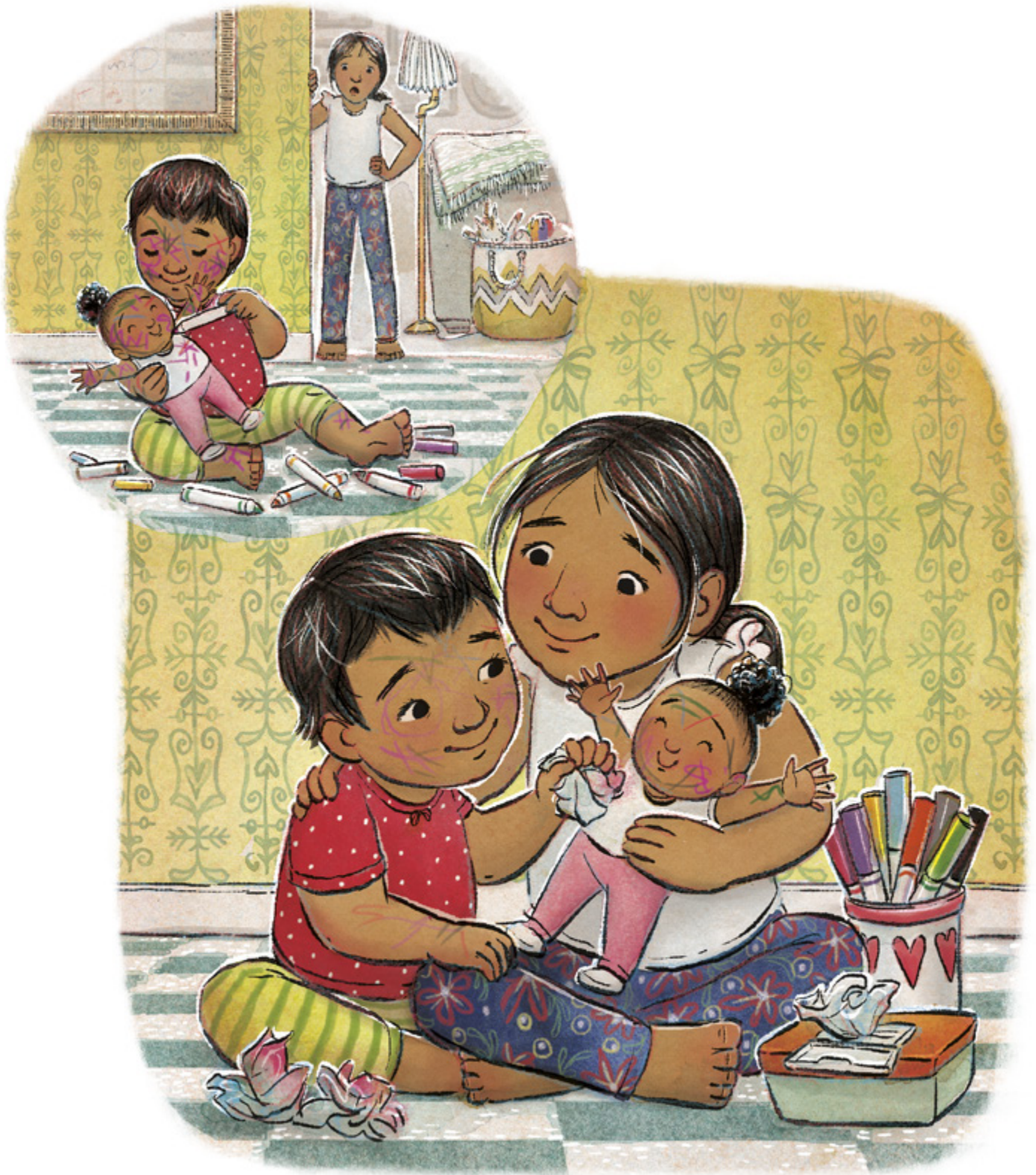
Jesus underviste sine disciple om, at vi *altid* skal tilgive.

Jesus tilgav mennesker, der følte sorg over deres synder. Da han tilgav en kvinde, blev hun så taknemlig, at hun vaskede hans fødder med sine tårer.

Jesus tilgav også folk, der ikke vidste, at de havde gjort noget galt. Han bad vor himmelske Fader om at tilgive de mænd, der korsfæstede ham, for de vidste ikke, at de sårede Guds Søn.

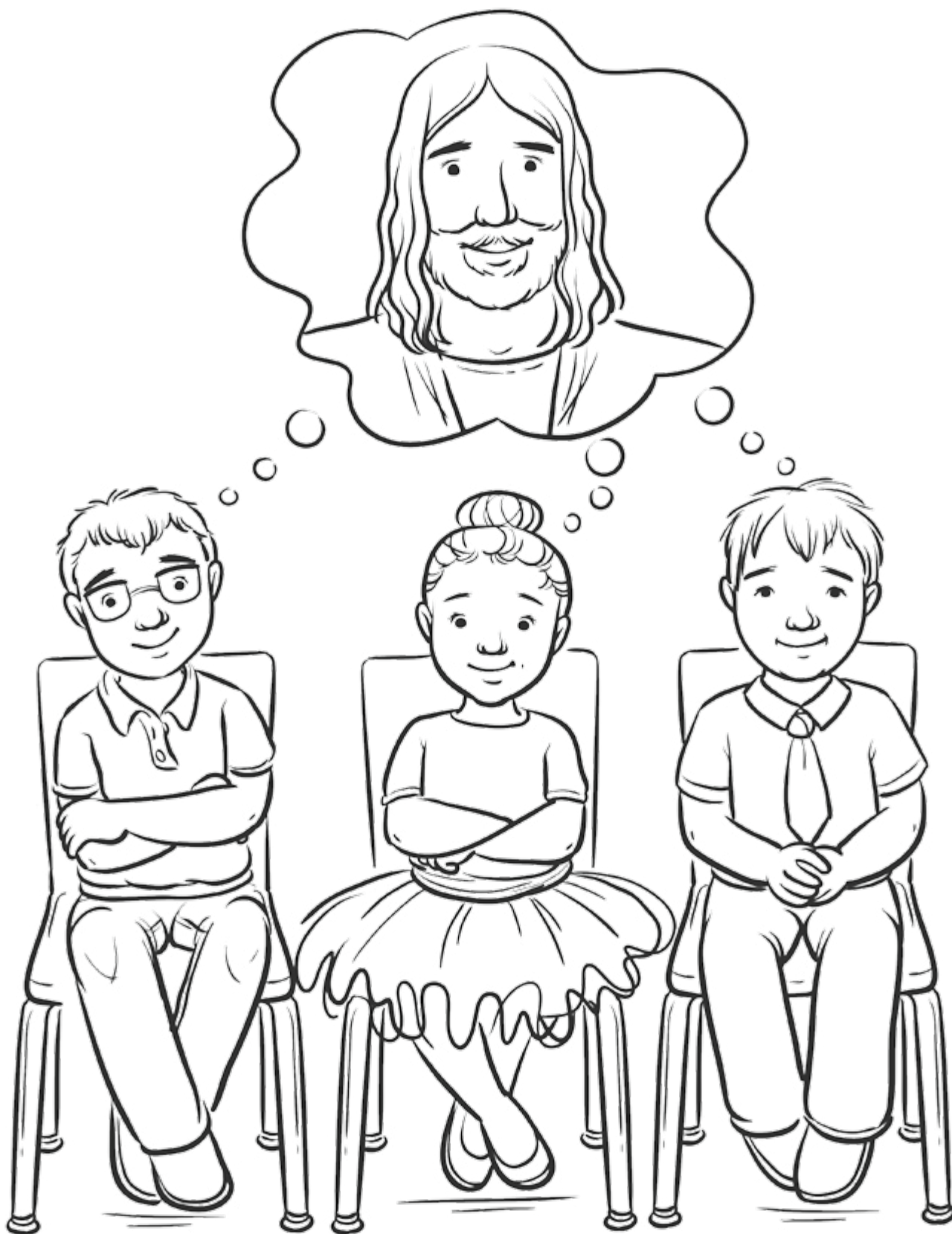

Jesus tilgiver folk, fordi han elsker dem. Jeg kan prøve at være mere som Jesus ved også at tilgive andre! ■

*Fra Matthæus 18:21-22; Lukas 7:37-48;
Lukas 11:1-4; Lukas 23:34*

Jeg kan være ærbødig

Præsident James E. Faust (1920-2007)

Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

VIL I IKKE NOK KOMME TILBAGE?

Vi står med åbne arme. Vi har brug for jeres hjælp.

De, der har taget anstød eller har mistet interessen [for Kirken] eller som af andre årsager har vendt sig bort, opfordrer vi til at slutte sig til os igen. De trofaste medlemmer med alle deres fejl og mangler, stræber ydmygt efter at gøre Guds hellige værk verden over. Vi har brug for jeres hjælp mod mørkets magter, der er så fremherskende i dagens verden. I kan stilne alle sjælens dybeste længsler ved at blive en del af dette værk. I kan finde den personlige tryghed, der findes ved at søge de hellige ting, der hører Gud til. I kan nyde de velsignelser og pagter, der forordnes i de hellige templer. I kan finde mening og formål med jeres liv, selv i denne ugudelige verden, som vi lever i. I kan finde karakterstyrke, så I kan handle på

egen hånd og ikke blot blive behandlet (se 2 Ne 2:26).

For nogle få år siden kom Kirkens Første Præsidentskab med denne invitation:

»Vi er opmærksomme på nogle, der er inaktive, på andre, der er blevet kritiske og tilbøjelige til at finde fejl, og på dem, der er blevet udelukket af fællesskabet eller Kirken på grund af alvorlige overtrædelser.

Vi rækker ud til dem alle i kærlighed. Vi er ivrige efter at tilgive i samme ånd som ham, der sagde: Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil, men af jer forlanges det, at I tilgiver alle mennesker: (L&P 64:10).

Vi opfordrer Kirkens medlemmer til at tilgive dem, der har forurettet dem. Til dem, som ikke længere er aktive eller er blevet kritiske, siger vi: »Kom tilbage. Kom tilbage og tag for jer ved Herrens bord, og nyd igen de søde og mættende frugter i de helliges fællesskab.«

Vi tror, at mange har [ønsket] at vende tilbage, men føler sig akavede ved at gøre det. Vi forsikrer jer om, at I vil blive mødt med åbne arme og villige hænder til at hjælpe jer« (Church News, 22. dec. 1985, s. 3)

... Jeg genfremsætter oprigtigt og ydmygt denne anmodning. Og vi står med åbne arme. ■

Fra »En uvurderlig arv«, Stjernen, jan. 1993, s. 82-84.

**KRISTUS HELBREDER
DE SYGE
AF JEFFREY HEIN**

»Alligevel skal I ikke støde ham ud af jeres synagoger eller jeres tilbedelsessteder, for sådanne skal I fortsætte med at betjene, for I ved ikke, om de ikke vil vende tilbage og omvende sig og komme til mig med hjertets faste forsæt, og jeg skal helbrede dem; og I skal være midlet til at bringe frelse til dem« (3 Ne 18:32).

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

Hvad er institut?

Ved I ikke, hvad institut er, eller hvordan det kan velsigne jer? Find ud, hvad institut kan tilbyde jer!

s.44

FOR DE UNGE

s.56

FORKÆMPERE for familiebøn

Vil I hjælpe jeres familie med at få styr på familiebøn? Brug de 10 forslag til at blive familiens forkæmper for bøn.

FOR BØRN

Jesu navne

Ved I godt, Jesus bliver kaldt for mange forskellige ting? Test, om I har styr på hans titler.

s.74

DANISH

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE